ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 34 (4534) СЕРЕДА, 25 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Практичними діями показати, що у нас є шанс

Взаємні звинувачення представників різних гілок влади можуть призвести до виникнення в Україні політичної війни, внаслідок чого ситуація може стати некерованою. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з головами обласних рад

«З фази взаємних звинувачень країну втягують в активну політичну війну. Те, що відбувається зараз у Києві, — це прелюдія. Якщо за цим спокійно спостерігати і не застосовувати адекватних заходів, передусім в економічній і соціальній сфері, це може перейти в абсолютно некеровану стадію», — сказав він.

СТОР. 3

Долар скаче, гривня плаче

Ще на вихідні готівковий курс долара США перетнув позначку в 9 гривень. Це була природна реакція на планомірне зростання курсу на міжбанківському ринку до 8,31—8,55 гривні за долар минулої п'ятниці. При цьому Нацбанк продавав валюту за курсом 7,79 гривні/$, тільки на 9 копійок вище замороженого офіційного курсу. А вже в понеділок деякі обмінники у Києві продавали долари за курсом 9,2—9,5 гривні. Так дорого американська валюта коштувала на початку січня.

СТОР. 4

Банківському свавіллю бій

оголосили вітчизняні вкладники та позичальники

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Днями по країні прокотилася хвиля протестних акцій. Люди вимагали повернути гроші та ввести людські умови повернення кредитів. У понеділок до будинку Національного банку України мітингувальники прийшли із плакатами: «Ні — зростанню кредитних ставок!», «Банки породжують бомжів», «Ні — банківському свавіллю!», «Поверніть курс гривні!». Початок акції протесту, за словами організаторів, обрали не випадково — саме цього дня голова НБУ Володимир Стельмах вийшов із відпустки. Це лише київська частина загальної української акції протесту під гаслом «Банківському свавіллю — бій: від Донецька до Львова — народ підіймається для захисту своїх прав».

Серед присутніх помітно виділяються люди з білими пов'язками на рукавах із написом «Миколаїв», передає УНІАН.

СТОР. 4

Захищати країну має бути престижно

З нагоди Дня захисника Вітчизни керівництво навчально-оздоровчого комплексу Київського військового ліцею імені Івана Богуна, що в м. Боярка, влаштувало своїм вихованцям справжнє свято. До останнього долучилися також ветерани Великої Вітчизняної війни та Збройних Сил України, які своїм прикладом спробували надихнути ліцеїстів на служіння Вітчизні. Мовляв, не може бути Батьківщина без армії. І основне завдання останньої — оберігати рідну землю.

— Ви виростите і будете стояти на захисті Батьківщини, — каже колишній очільник Київського військового ліцею імені Івана Богуна, генерал-майор Леонід Кравчук. — Ми, ваші наставники, хочемо вами пишатися і впевнені, що саме так і буде. Адже краще, що є у Збройних Силах України, це офіцерський корпус та наш військовий ліцей.

СТОР. 7

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДІЇ

Найгірше платять люди в погонах

Згідно з розпорядженням ДК «Газ України» було припинено постачання газу на котельні селищ Вакуленчук Чуднівського і Озерне Житомирського районів. Причина — дуже велика заборгованість за газ і відсутність лімітів на його подачу. Зокрема, Озерне, де без тепла залишились об'єкти соціальної сфери і 38 житлових будинків, в яких проживає 6 тисяч чоловік, заборгувало за спожите блакитне паливо один мільйон 200 тисяч гривень. Звичайно ж, після протесту прокурора газопостачання відновилося, але в облдержадміністрації не приховують, що це тимчасовий вихід, адже проблему боргів не вирішено.

Обидва селища донедавна мали статус військових містечок, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 4-Й СТОР.

Струмінь води став слабшим

На 15—25 відсотків скоротився вчора щодобовий обсяг питної води, який постачається міським водоканалам Макіївки, Слов'янська, Ясинуватої та Харцизька. До таких заходів компанія «Вода Донбасу» вдалася через борги в оплаті. За словами генерального директора компанії Олександра Аліпова, зменшення обсягу — лише перший етап боротьби з неплатниками: не виключено, що струмінь води стане ще слабшим. Компанії потрібно оплачувати електроенергію, необхідну для транспортування води по каналу «Сіверський Донець—Донбас». Минулого місяця «Вода Донбасу» розрахувалася з енергетиками на 56 відсотків, і ті мало не відключили струм, що могло б призвести до комунальної катастрофи в області, **повідомляє наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУЦ.**

Профспілки втрачають контроль над страйками

Хвиля страйків може захлиснути країну і вилитися у стихійні бунти. Про загрозу масової непокори попереджає Національний форум профспілок України. Там підрахували, що трудові колективи понад тисячі підприємств уже готові до радикальних дій. За приклад ставлять Херсонський машинобудівний завод, який захопили його ж працівники.

— Якщо негайно не вжити заходів і не стабілізувати ситуацію, по країні пройдуть неконтрольовані мітинги, які не вдасться зупинити, — **прогнозує голова форуму Мирослав Якібчук.** — Люди доведені до напруження й агресивно налаштовані.

СТОР. 4

КОРОТКО

❐ У Харківській області на трасі Красноград—Полтава автобус врізався в МАЗ: сім пасажирів травмовано.

❐ «Лукойл—Одеський НПЗ» відновив роботу після планового ремонту.

(За повідомленнями Укрінформу та УНІАН.)

Робоча поїздка на Тернопільщину

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у четвер, 26 лютого, здійснить робочу поїздку до Тернопільської області.

Програмою поїздки передбачено зустрічі Голови Верховної Ради з мешканцями Тернополя, з трудовим колективом ЗАТ «Тернопільський молокозавод», з викладачами та студентами Тернопільського національного економічного університету.

В. Литвин також відвідає Зборівський район області.

Заплановано, що Голова Верховної Ради України дасть пресконференцію для ЗМІ та виступить у прямому ефірі Тернопільської ОДТРК і студії ТВ-4.

Прес-служба Верховної Ради України.

Колишні народні депутати не будуть фінансуватися за рахунок Верховної Ради

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко переконаний, що парламент зробить все, аби припинити фінансування колишніх народних депутатів за рахунок бюджету. Про це він заявив, коментуючи інформацію у ЗМІ про нарахування матеріальної допомоги колишнім народним депутатам в сумі більш як 20 млн. грн. за 2008 рік.

М. Томенко зазначив, що з правової точки зору необхідно внести зміни до Закону України «Про статус народного депутата». «При розумінні кризової ситуації в Україні та скороченні видатків на управлінські функції переконаний, що Верховна Рада України внесе такі зміни», — сказав він.

М. Томенко переконаний, що з моральної точки зору колишні народні депутати самі мають відмовитися від цієї матеріальної допомоги. «Прості колишні народні депутати, які отримують цю допомогу, діють неправильно. Натомість екс-народні депутати-бізнесмени діють аморально в квадраті, а публічні політики чи лідери партії, які їздять по Україні та «захищають український народ» і вже кілька років просять матеріальну допомогу, діють аморально в кубі», — зазначив він.

Прес-служба Верховної Ради України.

Мета — нижча ціна за енергію

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у понеділок провів зустріч з делегацією компанії «Біогаз-Пром» (Швеція) на чолі з головою наглядової ради компанії «Біогаз-Пром», генеральним директором Шведської енергетичної асоціації Йоргеном Андерссоном.

Голова Верховної Ради України наголосив, що до запровадження альтернативних джерел енергопостачання «спонукає економічна ситуація, проблеми із забезпеченням енергоносіями і перспективи нашого життя». «Ми не можемо орієнтуватися на традиційні джерела енергопостачання. Світ має робити ставку на відновлювальні джерела енергії, — сказав В. Литвин. — І ми також повинні думати, що ми залишимо у спадок нащадкам».

Він висловив зацікавленість української сторони у співпраці із Швецією у цій сфері, зазначивши, що нинішня зустріч «дасть можливість вийти на новий рівень взаємин».

За словами В. Литвина, Верховна Рада України має забезпечити таке співробітництво на законодавчому рівні, створивши сприятливі умови для здійснення інвестицій в економічному та правовому аспектах. Він також висловив переконання, що відповідні проекти співпраці «набудуть масового характеру».

Надзвичайний і Повноважний Посол Королівства Швеція в Україні Стефан Гуллгрен, який взяв участь у зустрічі, заявив про готовність його країни поділитися досвідом у сфері запровадження відновлювальних джерел енергії та правового супроводу відповідних проектів.

У цьому контексті С. Гуллгрен нагадав, що уряд Швеції нещодавно затвердив стратегію співпраці з Україною в енергетичній сфері на наступні п'ять років, яка містить два напрями, у тому числі ефективне використання енергії і захист довкілля. Він також висловив готовність шведської сторони надати консультації щодо адаптування відповідного вітчизняного законодавства до європейських стандартів.

Керівник апарату Верховної Ради України Валентин Зайчук, народні депутати України Микола Присяжнюк, Всеволод Бородін, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Голова наглядової ради компанії «Біогаз-Пром» зазначив, що Швеція є лідером у сфері енергозберігаючих технологій та виробництва відновлювальних джерел енергії, і заявив про готовність його країни поділитися відповідним досвідом та здійснити інвестиції в Україну.

Й. Андерссон заявив, що шведські компанії, які працюють у цій сфері, готові реалізувати в Україні так званий «Жовто-блакитний проект»: проекти з енергозбереження і будівництва підприємств з переробки побутового сміття та виробництва біогазу.

Член правління компанії «БіогазПром» Бо Ронандер у своєму виступі зазначив, що Швеція готова залучити у зазначені проекти на розвиток енергетичної сфери в Україні інвестиції у розмірі 20 млрд. євро. На його думку, враховуючи значну кількість первинної сировини в Україні, є можливість побудувати багато заводів із вироблення біогазу. Б. Ронандер також наголосив на важливості модернізації відповідної інфраструктури, зазначивши, що це питання можна було б вирішити за сприяння місцевої влади.

«Наша мета — нижча ціна за енергію», — заявив Б. Ронандер, зазначивши, що за умови реалізації вказаних проектів ціна на енергоносії для замовника може бути знижена на 40 відсотків.

Підсумовуючи, Голова Верховної Ради України зазначив, що у парламентських комітетах розробляються законодавчі акти, спрямовані на підтримку енергозберігаючих проектів. За його словами, до їх остаточного прийняття необхідно провести консультації з міськими головами, щоб ці проекти були реалістичними.

В. Литвин повідомив, що винесе обговорення цього питання на засідання консультативно-дорадчої ради при парламенті. «Я розумію, що інвестиції обов'язково прийдуть, коли ми будемо мати чітку програму і впевненість щодо її виконання. Від «Біосистем Україна» ми чекаємо чіткого бізнес-проекту», — сказав він.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Необхідно говорити правду

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у понеділок провів зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Польща в Україні Яцеком Ключковським (на знімку).

В. Литвин поінформував Я. Ключковського на його прохання про політико-економічну ситуацію, яка склалася в Україні. За його словами, «необхідно говорити правду про те, що відбувається» та скоординувати дії всіх гілок влади, бо «відсутність скоординованої роботи з подолання кризи ми намагаємось компенсувати політичними розбірками».

Ситуація в країні, на переконання В. Литвина, була б набагато гірша у разі, якби Верховна Рада України не працювала. Коментуючи критичні заклики змінити владу в Україні, що, на думку опонентів, «допоможе подолати навіть і світову кризу», Голова Верховної Ради України наголосив на необхідності спочатку подивитись, «наскільки ми впали нижче тієї позначки, на якій знаходиться Європа», і «не намагатися перемогти один одного в умовах складної ситуації».

Головними передумовами позитивного розвитку подій в Україні під час президентської кампанії Голова Верховної Ради назвав «дисциплінування українських політиків, прийняття постанови про точну дату виборів Президента, гарантування їх своєчасного проведення».

Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Польща в Україні запросив Голову Верховної Ради України взяти участь у двосторонній Міжпарламентській асамблеї Україна—Польща, яка відбудеться 12—13 березня 2009 року в Польщі, а також 25—26 червня 2009 року — у тристоронній Асамблеї Україна—Польща—Литва.

У цьому контексті В. Литвин наголосив на необхідності дотримуватися взятих на себе зобов'язань та виконання домовленостей. Він пообіцяв підготувати пропозиції і, відповідно до того, як розгортатимуться події в Україні, прийняти рішення щодо участі в цих важливих зустрічах.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Бізнес має бути соціально відповідальним

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у понеділок провів зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії в Україні Робертом Лі Тернером (на знімку). На початку зустрічі В. Литвин підкреслив, що для України важливими є добрі відносини зі Сполученим Королівством та Північною Ірландією, а посол високо оцінив розвиток демократії в Україні і зазначив, що роль парламенту в цих процесах дуже важлива.

У цьому контексті В. Литвин висловив думку, що в нинішній складній економічній ситуації «Україна повинна скласти іспит на зрілість демократії, бо економічні проблеми, економічне стискання може призвести до згортання демократичних інститутів, що у свою чергу призведе до авторитаризму, до бажання в суспільстві «сильної руки».

У зв'язку з цим Голова Верховної Ради України наголосив на необхідності подальшого розвитку інститутів громадянського суспільства, пожалкувавши з приводу того, що зв'язок «влада—суспільство» є ще недостатнім. Через це, зазначив він, представники влади подекуди не враховують думку таких інституцій або використовують її у власних інтересах.

У ході зустрічі сторони обмінялися думками щодо важливості ролі парламентів країн під час випробування фінансово-економічною кризою, висловили свій прогноз щодо розвитку політичної ситуації в Україні.

Необхідними кроками для врегулювання ситуації в країні Голова Верховної Ради вважає налагодження діалогу між гілками влади та політиками, врахування настроїв людей та відмову від непрогнозованих кроків у зовнішній політиці, відмову від «педалювання» тем, які вносять розбрат у суспільстві. Водночас, В. Литвин вважає недоцільним «загравання» влади з великим капіталом, а вважає за необхідне «виходити з того, що бізнес має бути соціально відповідальним», бо не можна «спокійно почуватися в ситуації, коли більшість населення країни — за межею бідності».

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Вітчизняних парламентаріїв цікавить французький досвід становлення регіональної влади

Євроінтеграційний вибір України — вже незаперечний факт. Про це йшлося на вчорашній зустрічі членів депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Французькою Республікою та делегації французько-української групи з міжпарламентських зв'язків Національної Асамблеї Французької Республіки.

Сторони обмінялися думками стосовно активізації співпраці між двома країнами. «Дуже важливо активізувати стосунки між парламентами, але найголовніше — дружні стосунки між самими парламентаріями», — наголосив керівник української групи Андрій Шкіль. Він висловив сподівання, що візит французької делегації відкриє нову сторінку історії розвитку відносин між двома державами. Водночас, за словами народного депутата, нас цікавить і французький досвід розвитку регіональної влади, і локальної політики, оскільки, за його словами, в Україні, на жаль, «локальна регіональна політика розглядається як політика сепаратизму». Пан Шкіль також наголосив, що нас цікавить і співпраця між столичними владами, яка може сприяти розвитку побратимських стосунків між іншими містами.

Народний депутат Тарас Чорновіл зазначив: хоча взаємні симпатії — доведений факт, рівень взаємовідносин треба підвищувати, оскільки новий час диктує нові вимоги і контакти. «Ми прагнемо повноцінної участі у важливих спільних програмах, зокрема стосовно енергозабезпечення. До речі, за його словами, міжпарламентські контакти набагато динамічніші за президентські та урядові.

Французькі гості також наголосили на важливості розвитку дружніх відносин між двома країнами. Зокрема, вказували вони, за останні два роки спостерігається активізація співпраці у багатьох галузях. І цей рік для поглиблення діалогу теж розпочався непогано.

Наталя ЯРЕМЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Тарас Чорновіл, Андрій Шкіль.

Ситуація в країні, на переконання В. Литвина, була б набагато гірша у разі, якби Верховна Рада України не працювала

Практичними діями показати, що у нас є шанс

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На його думку, нині влада фрагментизується. «Влада поділяється на фрагменти, а керованість зберігається в більшості випадків за інерцією. Очевидно, потрібно зробити належні висновки і забезпечити тісний взаємозв'язок у роботі Кабінету Міністрів, Верховної Ради і місцевих органів влади», — зазначив глава парламенту та запропонував для координації роботи центральної та місцевої влади утворити комітет регіонів.

Окрім того, Володимир Литвин розповів, що громадськість уже готова підтримати ініціативу про проведення дострокових виборів. «Я повинен сказати, що настрій у людей змінюється. Раніше вони були категорично проти виборів, але коли бачать, що влада неадекватна загалом, тоді кажуть — давайте всі на вибори. Тому нам потрібно показати практичними діями, що є шанс, який ми повинні реалізувати, — це шанс для країни», — сказав він.

У свою чергу, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко закликає політиків не маніпулювати кризовими показниками економіки України.

«Ті люди, особливо політики, які кажуть, що в системі світової економічної кризи Україна в найгіршому становищі — це абсолютно не відповідає дійсності», — сказала вона.

Прем'єр відзначила, що за темпами промислового виробництва Україна посідає середні місця порівняно з іншими країнами, зокрема, з Казахстаном і Росією. Темпи падіння в Україні становлять 16,1% проти 19,9% — в Росії і 10,4% — в Казахстані.

Як вважає Юлія Тимошенко, в умовах світової економічної кризи для подолання її наслідків в українській економіці необхідно координувати дії всіх гілок влади. Вона запропонувала керівникам обласних рад обрати свого представника, який зміг би бути присутнім на засіданнях уряду.

«Цей постійний представник працюватиме, по суті справи, як представник вашого колегіального органу. Він зможе заздалегідь одержувати всі проекти постанов уряду й урядових рішень та вносити від вашого імені зміни, доповнення й зауваження, а також і ви через нього зможете самі ініціювати внесення певних нормативних актів — проектів постанов, розпоряджень, змін до чинних законів і змін в чинне рішення уряду», — зазначила Прем'єр-міністр.

Окрім того, Юлія Тимошенко запропонувала головам облрад взяти активну участь у підготовці змін до закону про державний бюджет, які відповідно до законодавства мають бути внесені до парламенту в травні 2009 року.

Сергій МЕЛЬНИК.

«Вже почалось, мабуть, майбутнє...»

Голова Верховної Ради Володимир Литвин узяв участь у відкритті міжнародного історико-географо-мистецького симпозіуму «Я і моя Україна», який проводить Український гуманітарний ліцей Київського національного університету імені Тараса Шевченка разом із Міністерством освіти і науки України.

Звертаючись до учасників симпозіуму, а це обдаровані діти із 14 областей України, Криму, Києва, а також українці з Молдови, Білорусі та Росії, глава парламенту зазначив, що назва зібрання вельми символічна. Адже у нас є дуже багато пісень, адресованих матері та Україні, і це свідчить про намагання спокутувати провину перед матір'ю-Україною. «Усі економічні негаразди від того, що ми недооцінювали гуманітарний чинник», — сказав В. Литвин і висловив переконання, що ми здолаємо всі економічні проблеми, якщо збережемо історичну пам'ять, моральні засадничі принципи життя людини. «Треба передбачити наше минуле, щоб могли зрозуміти сьогодення і визначити наше майбутнє», — підкреслив Голова Верховної Ради. Адже без історичної пам'яті не буде і майбутнього.

Під час міжнародного симпозіуму учні ліцеїв, міських та сільських шкіл змагатимуться у своїх знаннях з географії та історії. Це вже п'ятий симпозіум, який проводить у Києві Український гуманітарний ліцей. Перший відбувся у 2003 році. Нинішню тему «Я і моя Україна» було обрано не випадково, а епіграфом стали слова Ліни Костенко «Вже почалось, мабуть, майбутнє...». Бо, як зауважив, голова піклувальної ради Українського гуманітарного ліцею Київського національного університету імені Т. Шевченка, перший Президент України Леонід Кравчук, саме від молодого покоління залежить те, як розвиватиметься надалі наша держава Україна. Перший Президент також висловив переконання, що й головування у Верховній Раді Володимира Литвина дасть початок новим діям і новій стратегії в розвитку держави. А В. Литвин, даруючи ліцею написані та видані ним підручники з історії України, зауважив, що сьогодні в нашій державі відбувається щось схоже, як у 2004 році. Тому, за його словами, щоб вистояти і утвердитися, треба «забезпечити єднання влади і народу».

В інтерв'ю журналістам, Голова Верховної Ради повідомив, що найактуальнішими питаннями наступного пленарного тижня в парламенті будуть передусім законопроекти, пов'язані з подоланням фінансово-економічної кризи, частину яких депутати мають розглянути у другому читанні. Парламент також буде вимушений повернутися до заслуховування звіту тимчасової слідчої комісії Верховної Ради стосовно ситуації у газовій сфері, як це визначено попереднім рішенням парламенту. Водночас В. Литвин зауважив, що такі звіти, на жаль, перетворюються на презентацію одноосібної позиції, а не позиції всієї ТСК. За словами глави парламенту, до нього вже надійшов лист, що більше половини членів ТСК не погоджуються з тим, як працює комісія.

Резонансним, вважає В. Литвин, також буде заслуховування наступного пленарного тижня інформації міністра закордонних справ щодо рішення міжнародного суду стосовно острова Зміїний. Він також зазначив, що Верховна Рада, як і вся Україна, не має права переглядати рішення міжнародного суду, але не виключив, що у сесійній залі будуть великі політичні суперечки з цього питання. «Я б дуже не хотів, щоб вони переросли у площину зведення політичних рахунків», — підкреслив В. Литвин. Він має намір запропонувати парламенту розглянути наступного тижня низку проектів законів, які «розкували б ініціативу місцевих органів влади і самоврядування у розв'язанні проблем». У п'ятницю, 27 лютого, в парламенті відбудеться засідання консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування, на якій обговорюватимуть наявні проекти законів. Володимир Литвин наголосив на важливій ролі органів самоврядування в подоланні фінансово-економічної кризи: «На верхніх щаблях влади знайти порозуміння абсолютно неможливо. Треба діяти не по горизонталі, а по вертикалі».

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

САМОВРЯДУВАННЯ

Івано-Франківська ОДА — призер конкурсу «Приязна адміністрація»

Вона посіла третє місце серед 27 претендентів у номінації «Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації». Поступилася Івано-Франківська облдержадміністрація лише Хмельницькій (перше місце) та Дніпропетровській. Ще один учасник конкурсу з Прикарпаття — Коломийська районна держадміністрація здобула друге місце в номінації «районні, районні в Автономній Республіці Крим, у містах Києві та Севастополі державні адміністрації, міські державні адміністрації». У цій номінації було представлено 440 учасників.

Конкурс проходив згідно з відповідною постановою Кабінету Міністрів, а ініціатором його проведення стало Головне управління державної служби України. Змагання мали на меті підвищити якість надання послуг центральними та місцевими органами влади, виявити кращі форми й методи організації роботи з населенням, вивчити, узагальнити та поширити досвід з питань якості державних (адміністративних) послуг та своєчасності їх надання, пропагувати та підвищити престиж державної служби й державного службовця, підвищити культуру спілкування з клієнтами з боку органів влади. Прикметно, що під час визначення переможців оргкомітет ураховував незалежну думку громадян, підприємств, об'єднань. Загалом на його адресу надійшло дві з половиною тисячі відгуків споживачів державних послуг з оцінками роботи органів влади.

Дарина НАЗАРЧУК.

Чиновникам зменшили зарплатню

На виконання антикризових заходів у Чернівецькій міській раді запровадили жорсткий режим економії бюджетних коштів, передбачених на органи управління. Зокрема, всіх працівників тут попередили, що цьогоріч вони не отримуватимуть премій, а депутатів — про зменшення видатків на обслуговування сесій. Тепер у перерві сесійних засідань вони не отримуватимуть безплатний сніданок — каву або чай з бутербродами та пиріжками.

З метою економії коштів у Чернівецькій міській раді всім структурним підрозділам зменшили ліміти на використання службового транспорту, встановили ліміти на користування Інтернетом та послуги телефонного зв'язку. Для зменшення витрат на папір запровадили електронний документообіг, відмовилися від придбання нової комп'ютерної та іншої оргтехніки, проведення ремонтів у службових кабінетах та заміни меблів. Обмежили до мінімуму видатки на міжнародні відрядження, перепідготовку кадрів, представницькі заходи.

Також жодному із посадовців пенсійного віку, окрім виборних посад, не продовжать термін перебування на службі, а вільні вакансії не заповнюватимуть для економії фонду заробітної плати.

Сергій СУЛИМА.

Право на українське місто

Учора в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулася презентація книги відомого американського вченого, директора Інституту Кеннана Міжнародного центру підтримки науковців імені Вудро Вільсона доктора Блера Рубла «Новітнє право на українське місто».

Власне, книга є дослідженням питання міграції до України та інтеграції мігрантів у щоденне життя і економіку головних українських міст. Але чи далеко це зайшло? Чи далеко мігрантам в Україні вдалося вийти поза тісні межі їхніх рідних спільнот? До якої міри вони здатні заявити про своє «право на місто», в якому проживають? Спробу відповісти на поставлені запитання і зроблено у книзі.

Як зазначив директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України Олександр Копиленко, відкриваючи зібрання, Інститут законодавства активно займається проблемами самоврядування, і презентація книги цікава своїм нестандартним підходом, бо це якраз ті конкретні аспекти життя наших громадян, які, з одного боку, саме становлять невід'ємну частину місцевого самоуправління, але які з різних причин поки що залишаються частково поза увагою законодавця та вчених.

У свою чергу, пан Блер Рубл зазначив, що однією з головних цілей дослідження було вивчення, як Україна орієнтується на міграційні процеси. Оскільки держава нова, то зрозуміло, що є певні психологічні та законодавчі кордони. Також потрібно зважати, що СРСР була закритою державою і нині приїжджають нові групи, які вже давно приїхали, наприклад, до Франції та США. Також він назвав основні проблеми, з якими стикаються мігранти в Україні — неясність правового статусу і питання нетолерантності, яке нині гостро постає. А найкращим містом визначив Одесу. На думку Блера Рубла, міграція — це нормальне явище, і він сподівається, що її можна використати на користь України.

До речі, трохи інформації. За даними відділення народонаселення при Департаменті ООН з питань соціально-економічних відносин, у 2005 році Україна посідала четверте місце у світі (після США, Росії та Німеччини) за кількістю жителів, що народилися поза її межами (6 833 000). У середині 90-х до України почали прибувати мігранти з Південної Азії, потім повернулися понад чверть мільйона кримських татар, найсвіжішим став потік із тисяч біженців з Кавказу, Афганістану, Іраку. Тепер цей потік дедалі поповнюється людьми з В'єтнаму, Китаю, Африки. Більшість мігрантів зосереджуються у Києві, Харкові, Одесі та Ужгороді.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Мінрегіонбуд за дорученням уряду склав перелік із 750 об'єктів незавершеного житлового будівництва, що готові більш як на 70 відсотків. Зведення 400 із них зможуть профінансувати вже через тиждень—два, — повідомив міністр регіонального розвитку та будівництва Василь Куйбіда *(Укрінформ)*

У ряді міст Полтавської області з магазинів зникла сіль *(УНІАН)*

ГРОШІ

Долар скаче, гривня плаче

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Банкіри прогнозують зниження курсу гривні на міжбанківському ринку до 10 гривень за долар у лютому—березні. Вони упевнені, що девальвація гривні — наслідок ручного курсоутворення регулятора. Важко не погодитися, пам'ятаючи заборону Нацбанку проводити валютні операції навіть за дорученнями клієнтів у рамках середньозваженого курсу гривні до долара США. Наївно, бо є можливість проводити такі операції, прив'язавшись до інших валют. І шкідливо, бо той, хто зацікавлений у рефінансуванні з боку Нацбанку, вимушений втрачати клієнтів.

Поза тим керівник групи радників глави Нацбанку Валерій Литвицький вважає, що на курсову стабільність негативно впливає політична невизначеність. Так, відсутність чітких планів стосовно змін у бюджет змушує бізнес надміру перестраховувати валютні ризики, а МВФ — дистанціюватися від подальшої співпраці з Україною. І це правильно. Але, на жаль, далеко не все. Як на мене, головним дестабілізуючим чинником на валютному ринку лишається відтік капіталу. Пригальмувати його може не тільки другий транш кредиту МВФ, а й прийняття парламентом низки законів, як скажімо, про обов'язковий продаж 50 відсотків валютної виручки. До слова, це істотно змінило позиції гривні на валютному ринку, якого не варто тримати за глухого і сліпого. Ринок бачив курсовий стрибок у другій половині лютого з огляду на фактичну зупинку економіки у січні й потребу розраховуватися за природний газ у березні. І чує, як незворушно один за одним Президент ветує законодавчі ініціативи, покликані пом'якшити економічне падіння.

Сергій ВЛАД.

Банківському свавіллю бій...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Кредити наші у всіх у різних банках, але регламентує їх Нацбанк, тому ми й приїхали сюди, — розповідає агентству один з ініціаторів акції, миколаївський підприємець Андрій Мурлян. — На сьогодні правове поле працює тільки на захист комерційних банків, а ми хочемо, щоб це правове поле було більш об'єктивне. Ми не мітингуємо заради мітингу. Ми хочемо отримати від держави чітку відповідь, що така проблема існує, що відповідальність за неї лежить на державі, комерційних банках і позичальниках.

Тим часом близько сотні осіб пікетували будівлю регіонального управління НБУ у Донецьку, передає наш власний кореспондент Ліна Кущ. Серед висунутих вимог — пропозиції перевести валютні кредити у гривневі за «доказовим» курсом, надати відстрочку у сплаті внесків, заборонити вилучення заставного майна тощо. Акція завершилася «повішенням» опудала на дереві, яке символізувало боржника. Того самого дня на прийомі громадян у голови Донецької облдержадміністрації Володимира Логвиненка ті просили посприяти у поверненні коштів, які «зависли» в Укрпромбанку, де введено тимчасову адміністрацію.

Учасники акції не відмовляються від своїх кредитних зобов'язань (переважно зібралися саме позичальники), але хочуть сприятливих умов. Вони навіть сформулювали чіткі вимоги, серед яких: зняти заборону на повернення депозитів з 1 березня 2009 року, дозволити сплачувати валютні кредити у гривнях за курсом на момент підписання договору, заборонити банкам піднімати відсоток за кредитами, заборонити вилучення майна у випадку прострочення виплат за наявності причини несплати за кредитом (зменшення заробітної плати, доходу, втрата бізнесу, роботи у зв'язку з фінансовою кризою у країні) та інші.

Ольга ВІТЕР.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: громадська організація «Антикредит» із Миколаєва пікетує будівлю НБУ в Києві.

ЕНЕРГОНЕБЕЗПЕКА

Газова загроза знову над Полтавою

Тиск у газорозподільній системі падає. Це відбувається внаслідок примусового обмеження подачі газу на ГРС Полтави Кременчуцьким лінійним виробничим управлінням магістральних газопроводів. Підстава — заборгованість за газ обласного підприємства «Полтаватеплоенерго» і понадлімітне використання ним голубого палива. Тим часом подальше зниження тиску в мережах може призвести до спрацювання аварійної автоматики. Тож міський голова Андрій Матковський звернувся до прокурора області Віктора Войцишена з проханням ужити заходів, а також надіслав телеграму Першому віце-прем'єр-міністрові Олександру Турчинову, в якій просить не допустити відключення від тепла лікарень, шкіл, дошкільних закладів. Та надзвичайно актуальною залишається своєчасна і в повному обсязі оплата населенням спожитих енергоносіїв.

Лариса КОБА.

Суд заборонив від'єднувати споживачів

Приморський районний суд Одеси задовольнив позовну заяву шести жителів Київського та Суворовського районів міста до ВАТ «Одесагаз», яке припинило подачу газу в котельні, що забезпечують багатоквартирні будинки теплом і гарячою водою. Кожний з позивачів, котрі вчасно оплачують рахунки за теплопостачання й гарячу воду, додатково вимагає компенсації завданої моральної шкоди в сумі 500 гривень за кожний день, коли споживачі були позбавлені комунальних послуг.

Представники відповідача, ВАТ «Одесагаз», проігнорували засідання суду.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Рівне буде з теплом, якщо вчасно платитиме

Завдяки активній роботі теплопостачальних підприємств з боржниками в обласному центрі вдалося скоротити борги населення за тепло і проплатити ліміти газу на останню декаду лютого. Нині ведуться перемовини з ДК «Газ України» про подальші поставки блакитного палива для Рівного. Керівники теплопостачальних підприємств закликають мешканців своєчасно розраховуватись, оскільки від цього залежить успіх цих перемовин. Для справляння боргів зі злісних неплатників тепловики найняли колекторську контору.

Олександра ЮРКОВА.

Профспілки втрачають контроль над страйками

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Профспілки тим часом розробили вимоги до влади, серед іншого, наполягають посприяти розслідуванню ситуацій на кожному підприємстві, де практикують масові звільнення, а також урізають зарплати. До речі, до Національного форуму вже звернулася по допомогу низка підприємств, працівників яких кинуто напризволяще. Так, на межі банкрутства Миколаївський суднобудівний завод імені 61 комунара. За словами тамтешнього голови профкому Ігоря Бойка, робота на заводі практично зупинена низкою наказів директора підприємства, а пошук нових замовлень не ведеться взагалі. Люди працюють тричі на тиждень, а деякі лише чотири рази на місяць. При цьому зарплати не бачать майже півроку. Аналогічна ситуація у державній авіакомпанії «Львівські авіалінії». Там працівники масово втрачають роботу, а ті, хто залишився, працюють задарма та ще й у ненормальних умовах. Голова первинної профорганізації компанії Станіслав Дяченко впевнений, якщо так піде й далі, львівським авіалініям залишилося жити щонайменше півтора місяці.

На межі виживання і малий бізнес Києва. У четвер вони вкотре відстоюватимуть свої права під стінами столичної адміністрації. Актив бізнесменів вимагатиме скасувати розпорядження щодо централізації розміщення малих архітектурних форм.

Масовий страйк уже розпочав і колектив полтавського тепловозоремонтного заводу у зв'язку із запланованим скороченням понад тисячі працівників.

Наталія ОВДІЄНКО.

ПОДРОБИЦІ

А місто подумало — навчання ідуть

Миколаївці зі страхом спостерігали, як на висоті 300 метрів з ревінням носилися два суперсучасні літаки-винищувачі СУ-25. Ревіння від авіаційних двигунів стояло таке, що у вікнах дрижали шибки. Як з'ясували в обласній держадміністрації, у зоні військового аеродрому «Кульбакіно» того дня проходили планові польоти бойової авіаційної техніки. Через недостатню організацію польотів під час виконання завдань і збій у роботі засобів керівництва польотами два бойові літаки відхилилися від затвердженого маршруту. Системою об'єктивного контролю було встановлено, що бойові літаки на висоті 300 метрів зі швидкістю 600 кілометрів на годину здійснювали польоти над Центральним районом міста.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Миколаїв.

ФОТОФАКТ

У Києві відбулося засідання робочої групи на чолі з Валерієм Томазовим (на знімку), яка працює над розробкою нового герба столиці.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Пільгова картка на купівлю вітчизняних товарів

Про підтримку вітчизняного товаровиробника домовилися львівські роботодавці та профспілки. Вони вирішили створити громадське об'єднання «Купуй українське!» і запровадити соціальні картки. Останні даватимуть змогу купувати харчові продукти, медикаменти тощо за значно нижчими цінами.

Ще у 30-ті роки минулого століття гасло «Свій до свого по своє» дозволив успішно діяти українським маслосоюзам, кооперативам, давав роботу тисячам українців. Сьогодні забуте гасло згадали, наповнивши його при цьому антикризовим змістом.

— Ідея знову стала актуальною, — підкреслив голова ради Львівського обласного об'єднання організацій роботодавців, перший заступник голови ради Федерації роботодавців України Іван Ривак. — Однак на перешкоді стоїть брак інформації про товари та послуги, що виробляються в Україні та на Львівщині, зокрема. Наші роботодавці ще не зуміли між собою сконтактувати. Приміром, Львівський автобусний завод, «Укрзалізниця» купують крісла в Польщі, водночас наші підприємці, які виробляють такі ж крісла, реалізують їх в інших країнах.

Тож обов'язки розподілили так: роботодавці нададуть перелік своїх товарів і послуг, а профспілки видаватимуть соціальні картки. Перші з них обіцяють роздати вже 12 березня.

Ірина ЄГОРОВА.

Сільські парубки грабували міські аптеки

Чернігівські правоохоронці заарештували двох грабіжників, які протягом лютого скоїли 8 нападів на аптеки обласного центру. Як з'ясувалося, це були двоє братів 1988-го і 1990-го років народження. Сільські хлопці, «надихнувшись» телесюжетами про пограбування банків, вирішили й собі зайнятися подібним «бізнесом». Наставивши на касирів пістолета, схожого на справжній, молодики вимагали гроші. Тепер їхню долю вирішуватиме суд.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Рятували спершу з вогню, а потім від сусідів

Уже втретє пожежним довелося гасити той самий будинок в Олевську і втретє виносити з вогню господаря, який любить курити у ліжку. Цього разу в рятувальниках сумнівів не було: у тому пеклі, на яке перетворилося помешкання, людина вціліти не може. Але потерпілий, якого винесли з вогню, швидко прийшов до тями. Після цього пожежним знову довелося рятувати його — уже від розлючених сусідів, які втретє потерпають через чужу згубну звичку.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ФОТОФАКТ

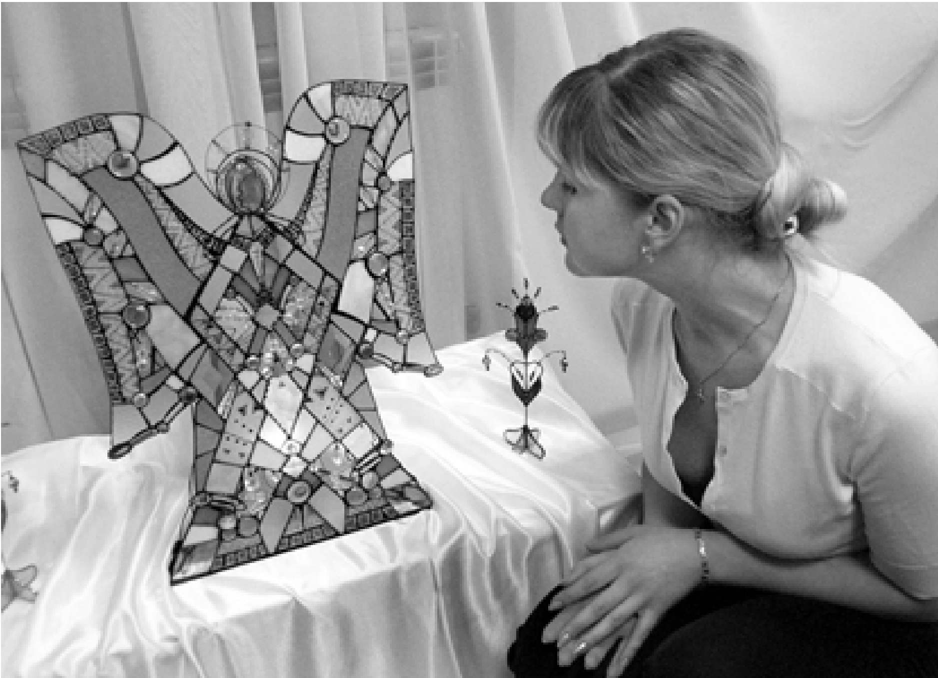

Фото Олександра ВАДИСА.

У Києві, в галереї народної творчості та декоративно-ужиткового мистецтва «Світлиця» по вулиці Івана Мазепи, 31, триває виставка вітражного скла Наталі Гайдаш «Місто янголів».

Виробники готові продавати свою продукцію самі

ЦІНИ

Для цього потрібна своя мережа магазинів, вважають вони. А поки що бал правлять перекупники.

П'ятдесят підприємств Вінниччини реалізували свою продукцію зі знижкою або за собівартістю на виставці "Купуй вінницьке!". Наприклад, літр соняшникової олії місцевий олієжиркомбінат продавав за вісім гривень, кілограм макаронів макаронної фабрики пропонували покупцям за чотири гривні. Нижчі, ніж у магазинах, значилися цифри на цінниках ковбасних виробів Літинського м'ясокомбінату, а також ковбасних цехів з Приборівки, Якушинець, Никифорівців. Навіть продукцію бджільництва підприємства «Мед Поділля» можна було придбати за зниженою ціною.

Поки виробники рекламували свої товари у виставковій залі Торгово-промислової палати, через дорогу, у залі облдержадміністрації, її голова Олександр Домбровський вів діалог з керівниками великих супермаркетів та переробних підприємств області, щоб з'ясувати, чим спричинене підвищення цін на низку продовольчих товарів місцевого виробництва. Здорожчання молочної продукції на 12—15 відсотків керівник одного з молокозаводів пояснив відсутністю дотації на закупівлю молока. Директор м'ясокомбінату спантеличив невтішним прогнозом. За його словами, вартість кілограма м'яса невдовзі становитиме не менш як сто гривень. Ціни на яловичину уже підвищилися. М'ясо свинини теж у дефіциті, тому підприємство змушене закуповувати його за кордоном. Без державних дотацій селянам не вигідно займатися розвитком тваринництва.

Виробники запевнили владу, що вони готові реалізувати свою продукцію дешевше, ніж її продають у приватних магазинах. Але для цього потрібно розширити мережу фірмових магазинів. Поки що їх в області нараховується 56. Головне — добитися відновлення компенсацій та дотацій виробникам сільгосппродукції, наголошували учасники зустрічі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У Полтаві найдешевший соціальний хліб

У складній економічній ситуації малозабезпечені полтавці мають можливість купувати соціальний хліб, вартість якого є найнижча в Україні — 90 копійок за буханку вагою 650 грам. Так званий хліб «Губернський» випікається заводом і реалізується у торговельній мережі Полтавської філії ТОВ «Хлібокомбінат «Кулінічі». На сьогодні його продають у 20 торгових точках, але найближчим часом їхня кількість збільшиться. Над цим працюють управління економіки міськвиконкому та власники. У січні 2007-го Полтавський міський голова Андрій Матковський підписав соціальну угоду з хлібопекарським підприємством ТОВ «Хлібокомбінат «Кулінічі». Предметом її стало досягнення партнерських відносин, координація зусиль, спрямованих на повніше забезпечення населення Полтави хлібом за соціальними цінами, у тому числі — «Губернським». Соціальну угоду укладено на п'ять років, тож діятиме вона до 2012 року.

Лариса КОБА.

Полтава.

Проти «беркутівців», які плутають адреси, порушили кримінальну справу

Прокуратура Сімферопольського району порушила кримінальну справу стосовно перевищення службових повноважень бійцями «Беркута», які у вихідні помилково штурмували приватний будинок сім'ї Хаірових. Постраждалі готують звернення до суду і мають намір домогтися покарання винних й отримати грошову компенсацію. Меджліс кримськотатарського народу вимагає від правоохоронців відкритого розслідування.

Нагадаємо, у вихідні вночі до одного з приватних будинків села Мирного під Сімферополем увірвалися бійці спецпідрозділу «Беркут». Під час стрімкої операції вони мали намір затримати раніше засудженого злочинця, що викрав доньку своєї колишньої співмешканки й вимагав за неї викуп. Але після завершення штурму з'ясувалося, що міліція помилилася адресою. Господар будинку отримав тяжкі каліцтва: вибухом гранати йому відірвало фаланги пальців, а його син опинився в лікарні з відкритою черепно-мозковою травмою. Уріє Хаірова, дружина потерпілого, розповіла, що того вечора в гості до них приїхала старша донька. Близько одинадцятої вечора гостей провели й полягали спати. На початку другої ночі з вулиці почувся скрип залізних воріт і стишений шум у дворі. Тієї ж миті почався штурм: вибивши вікна і двері, спецназівці закинули в дім світлошумову гранату. Господар будинку намагався відкинути її, але не встиг — граната вибухнула у нього в руках.

«Беркутівці» скрутили затриманих, обстежили будинок й обійстя. «Потім до нас підійшов чоловік у цивільному й уточнив адресу. Отримавши відповідь, він вибачився і сказав, що міліціонери просто помилилися, переплутали адресу», — продовжує господиня. Правоохоронці самі наклали пов'язку на руку й відвезли пораненого до Луговської лікарні Сімферополя. Лікар Дмитро Назаренко повідомив, що після дванадцятигодинної операції, змушений був ампутувати пацієнтові кисть лівої руки. Нині постраждалий перебуває у стані середньої тяжкості.

Керівництво Кримського главку міліції вже вибачилося перед постраждалим і членам його родини. Міліціонери також пообіцяли надати допомогу в лікуванні й відшкодувати завдані збитки. Вибачився перед Мустафою Хаіровим та його сім'єю і міністр внутрішніх справ Юрій Луценко.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Відкрили пам'ятник загиблим мінерам

Фото прес-служби ГУ МНС України в Запорізькій області.

Під час відкриття пам'ятника.

За ініціативою особового складу Об'єднаного піротехнічного загону МНС України в Новобогданівці встановили пам'ятник мінерам. Мітинг-реквієм відкрив перший заступник міністра з питань надзвичайних ситуацій Володимир Антонець. Він вручив посмертні нагороди — відзнаки МНС України «За розмінування» другого ступеня — рідним загиблих. А голова села Микола Малахов запевнив, що біля пам'ятника завжди будуть квіти, адже новобогданівці розуміють, якою ціною заплачено за нинішній спокій.

Наприкінці минулого року рятувальники МНС завершили поглиблене очищення технічної території 275-ї артилерійської бази ракет і боєприпасів поблизу Новобогданівки та підготували її територію до передачі місцевій громаді. За 1642 дні напруженої роботи піротехніки знешкодили 35,6 тисячі пошкоджених боєприпасів. Це — 1780 умовних вагонів. На жаль, ліквідація наслідків трьох серій вибухів не обійшлася без людських жертв. Під час виконання службового обов'язку загинули радіомінери Сергій Терешко та Костянтин Ткаченко, а також водій-сапер Микола Куура. Мелітопольська територіальна громада вже цієї весни посадить перші ялинки на місці трагедії. Майбутній ліс — теж данина пам'яті тим, хто пішов із життя, зберігши його іншим.

Микола МАНЬКО.

СВІТ КОРОТКО

РАДА ЄВРОПИ

До Страсбурзького суду тепер можна поскаржитись по Інтернету

Європейський суд із прав людини на експериментальній основі запроваджує нову послугу — надає заявникам можливість заповнити на своїй інтернет-сторінці в режимі онлайн формуляр скарги до суду. Поки що вона доступна тільки для заявників, що користуються шведською та голландською мовами. Залежно від результатів експерименту, послуга надалі буде доступна й іншими мовами країн — членів Ради Європи.

РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ

Прогнози Бориса Нємцова

Перший екс-прем'єр уряду часів Єльцина, відомий російський опозиціонер Борис Нємцов презентував доповідь «Путін і криза». Автор доповіді стверджує, що всі заяви влади стосовно кризи брехливі, а уряд Путіна не здатний й ситуації, що складається, врятувати країну.

На думку Бориса Нємцова, криза в Росії відбувається «найбільше болісно в порівнянні з усіма країнами СНД, а колишнє благополуччя будувалося на припливі дешевих грошей». У доповіді наголошується, що девальвація рубля сьогодні становить більш як 50%, дефіцит бюджету — 20 відсотків. Протягом 2008 року втеча капіталів із країни досягла 130 млрд. доларів. Це майже вдвічі більше, ніж приплив капіталу в 2007 році. Число безробітних зросло з 4,74 млн. чоловік у вересні 2008 р. до 5,8 млн. у грудні 2008-го.

У доповіді робляться прогнози про те, що «запас міцності путінського нинішнього режиму — 1 рік, і якщо криза триватиме довше, то фінансових ресурсів для виплат пенсій і зарплат у Росії більше немає».

ЄС — БІЛОРУСЬ

Запрошення до «Східного партнерства»

За підсумками засідання в Брюсселі глав 27 країн-членів ЄС Білорусь офіційно включено в програму «Східне партнерство». Це багатонаціональний форум, створений країнами-членами ЄС і шістьма державами Східної Європи і Південного Кавказу — Вірменією, Азербайджаном, Білоруссю, Грузією, Республікою Молдова та Україною. Раніше у ЄС висували до Білорусі умови подальших кроків на шляху демократичних реформ. Проект «Східне партнерство» покликаний полегшити переговори про створення зон вільної торгівлі для послуг і сільгосппродуктів, а також укладання угод про партнерство і спростити візовий режим. У рамках програми шести колишнім радянським республікам до 2013 року буде виділено 350 мільйонів євро як додаткову фінансову допомогу.

АВСТРАЛІЯ

Знову спалахнули пожежі

Учора горіло передмістя Мельбурна. На боротьбу з вогнем вийшли сотні пожежників. З повітря полум'я гасили вісім літаків. Дехто з пожежників отримав опіки різного ступеня.

Вогонь загрожує околицям курортного міста Дейлс-Форд, відомого своїми мінеральними джерелами. Там згоріло вже більш як дві тисячі гектарів сільськогосподарських угідь. Ще в кількох містах оголошено надзвичайний стан.

27 лютого відбудеться засідання Ради національної безпеки та оборони, де йтиметься про стан реалізації антикризових заходів. Про це повідомила прес–секретар Президента України Віктора Ющенка Ірина ВАННИКОВА

У Чернівцях претендентам на роботу двірника почали висувати нові вимоги, зокрема знання іноземної мови та ботаніки, ерудованість. За підмітання вулиць зі знанням мов та рослин двірникам обіцяють платити дві з половиною тисячі гривень *(ICTV)*

РЕГІОНИ

СЕВАСТОПОЛЬ

За досвідом — у Флориду

Чотири дні севастопольські військові льотчики з морської авіаційної бригади українського флоту перейматимуть досвід американських колег в організації пошуково-рятувальних операцій, які виникають в разі вимушеного приводнення літальних апаратів. На семінарах і лекціях військовослужбовці ознайомляться з особливостями застосування НАТОвського пошуково-рятувального обладнання.

Микола МАГДИЧ.

ЛУГАНСЬК

«Донбасантрацит» не хоче йти під приватизацію

Інформація про можливу приватизацію цього року державного підприємства «Донбасантрацит» неабияк стурбувала мешканців Красного Луча. Вони вважають, що під час важкої фінансової кризи навряд чи варто сподіватися на прихід приватного інвестора, що зможе гарантувати соціальний пакет трудящим і заплатить адекватну ціну за державні акції. Народний депутат, голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталія Королевська звернулася до Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко і віце-прем'єра Олександра Турчинова з проханням виключити ДП «Донбасантрацит» з переліку підприємств, що підлягають приватизації. На її думку, перед ухваленням рішення варто провести громадські слухання і врахувати думку людей. За інформацією пресслужби народного депутата, законопроект про внесення ДП «Донбасантрацит» до переліку підприємств, що не підлягають приватизації, сьогодні перебуває на реєстрації.

Алла АНТІПОВА.

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Найбільше наловили наші

У Польщі в місті Августов на озері Тоболово проходив VI чемпіонат світу з риболовлі з льоду на мормишку, в якому брали участь збірні команди одинадцяти країн: США, Росії, Латвії, Литви, Естонії, Польщі, Білорусі, України, Швеції, Фінляндії і Болгарії. Наловивши найбільше риби, збірна України вперше стала володарем золотих медалей міжнародної організації спортивного рибальства FIPSed. Вагомий внесок у цю перемогу зробили рівняни Іван Щевич і Богдан Дем'янчук.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Видатки з підготовки та проведення чемпіонату Європи 2012 року з футболу буде забезпечено

Попри труднощі, які складаються в економіці України через світову фінансову кризу, в державному бюджеті на 2009 рік на всі заходи з підготовки до чемпіонату Європи 2012 року з футболу передбачено 13,5 млрд. гривень. Це на 6,2 млрд. більше, ніж у 2008 році. Торік з бюджетів усіх рівнів для цього було передбачено 7,3 млрд. гривень. Про це повідомив в Інформаційному центрі «Євро—2012—Україна» заступник міністра фінансів **Володимир МАТВІЙЧУК (на знімку)**.

Він уточнив, зокрема, що 13,5 млрд. грн. буде профінансовано як із державного, так і з місцевих бюджетів. «Якщо говорити про державний бюджет, то в ньому за рахунок стабілізаційного фонду передбачено профінансувати 7,8 млрд. гривень: 3,4 млрд. — на реконструкцію і будівництво доріг, які пов'язані з проведенням чемпіонату, і 4,4 — на інші заходи. Йдеться про підготовку спортивних споруд, реконструкцію аеропортів, спортивних баз тощо», — сказав В. Матвійчук.

Заступник міністра підкреслив, що, незважаючи на труднощі з фінансуванням, буде забезпечено усі видатки. «Можу з упевненістю сказати, що ми успішно підготуємося до чемпіонату та успішно його проведемо», — наголосив В. Матвійчук.

Як зазначив заступник міністра фінансів, державною цільовою програмою на 2009 рік на реконструкцію Національного спортивного комплексу «Олімпійський» було передбачено 300 млн. гривень. Враховуючи необхідність прискорення підготовки цього стадіону до фінальної гри, в цьому році видатки на об'єкт збільшено на 500 мільйонів, і вони становлять 800 мільйонів гривень. В. Матвійчук поінформував, що фінансування всіх заходів розпочнеться вже з березня, щоб Україна успішно підготувалася до чемпіонату.

«Ще раз наголошу: ми забезпечимо фінансування всіх видатків і успішно підготуємося до чемпіонату. І ми засвідчимо всьому світові, що наш народ, наша нація, Україна може справитися з такими серйозними завданнями навіть в умовах економічної кризи», — підкреслив Володимир Матвійчук.

Укрінформ.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

Симона Петлюру хочуть увічнити в Кам'янці-Подільському. Чи зможуть?

Уперше за роки незалежності влада Кам'янця-Подільського схвально відгукнулася на пропозицію встановити пам'ятник Головному Отаману військ Української Народної Республіки Симону Петлюрі. Нагадаємо, місто кілька місяців було столицею УНР. Раніше подібні пропозиції політичних сил та громадських організацій просто відкидалися.

На цей раз звернення міської організації Всеукраїнського об'єднання «Свобода» розглянула міська топонімічна комісія. Як повідомив заступник міського голови Олег Демчук, можливими місцями для монумента Петлюрі можуть стати вокзальна площа (1919 року уряд УНР громада міста урочисто зустрічала саме на залізничному вокзалі) або ж інші ділянки, на які вкаже конкурсна комісія. Однак конкурс на проект пам'ятника ще не оголошували. До речі, нинішня криза може перешкодити виділенню коштів на вшанування вже в цьому році українського державника.

До слова, пам'ятника Петлюрі немає ні в Полтаві, де він народився, ні в Києві, монументом Симону Петлюрі може похвалитися лише Рівне.

У Кам'янці, де уряд УНР працював узимку та навесні 1919 року, «петлюрівські» місця відзначено лише двома скромними «меморіалками». Першу власним коштом встановили представники закордонної гілки ОУН на будинку, в якому працював Симон Петлюра (нині це обласний дитячий протитуберкульозний санаторій). Друга з'явилася кілька років тому з ініціативи тієї ж таки «Свободи» на приміщенні швейного підприємства в Старому місті, де знаходилося військове міністерство. Саме тут, на майдані, Головний Отаман приймав парад військ, які йшли на фронт у бій за самостійну соборну Україну.

Віра ШПИЛЬОВА.

СПОРТ

Хроніка

Футбол. Через несприятливі погодні умови в Донецьку «Шахтар» на день раніше запланованого вирушив до Лондона, де завтра зустрінеться з «Тоттенгемом» у повторному матчі 1/16 Кубка УЄФА. У складі «гірників»: воротарі — Шуст, Худжамов, П'ятов; **оборонці** — Гюбшман, Кучер, Шевчук, Рац, Чигринський, Іщенко, Чижов, Федецький, Єзерський; **півоборонці** — Дуляй, Фернандіньо, Жадсон, Ілсіньо, Левандовський, Гай, Вілліан, Срна; **нападники** — Селезньов, Адріано, Гладкий, Морено.

А суперник донеччан того вечора (у понеділок) проводив черговий матч чемпіонату Прем'єр-ліги. «Галл Сіті» — «Тоттенгем». 1:2. Голи: Тернер, 27 — Леннон, 17, Вудгейт, 85.

«Тоттенгем»: Кудічіні, Чорлука, Кінг, Вудгейт, Ассу-Екотто, Дженас, Паласіос, Леннон, Модрич, Кін, Бент (Павлюченко, 72).

Універсіада. Харбін (Китай). Українці Алла Бекназарова та Володимир Зуєв виграли бронзу у змаганнях танцювальних дуетів.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Дивізіон «Захід». 23 лютого. «Рись» (Подольськ) — «Сокіл» (Київ). 0:9 (0:3, 0:2, 0:4).

Перший міський турнір з хокею

відбувся у Хмельницькому. Після багаторічної перерви ця подія стала можливою завдяки тому, що в обласному центрі почав працювати льодовий майданчик. Чемпіонат організувала новостворена Федерація хокею Хмельницької області. Змагання пройшли за активної участі та підтримки міського голови Сергія Мельника. У першому чемпіонаті зареєструвалися чотири аматорські команди. Однак хмельничани вважають, що це лише перший крок на шляху відродження цього виду спорту та пропаганди здорового способу життя серед молоді. Вони сподіваються з часом досягти непоганих результатів на державній, ба навіть міжнародній арені.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Шукають волонтерів для молодіжного

Обласний оргкомітет з підготовки та проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу серед юнаків до 19 років оголосив про набір волонтерів. Чемпіонат пройде в Донецьку та Маріуполі з 21 липня по 2 серпня цього року. Передбачається, що добровільні помічники працюватимуть на стадіонах, інших спортивних об'єктах, у готелях, туристичних центрах, а також допомагатимуть рятувальникам і правоохоронцям. Серед вимог, які висуваються до кандидатів, — вік від 18 до 35 років, гарне знання іноземних мов (пріоритет надаватиметься англійській, німецькій, французькій) та відсутність проблем із законом. Зараз організатори проводять співбесіди у навчальних закладах, пояснюючи потенційним волонтерам особливості майбутньої роботи. Бажаючих пожертвувати канікулами заради такої праці вистачає: адже досвід може стати в нагоді в майбутній кар'єрі.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

На горі Ай-Петрі (Автономна Республіка Крим) проходить II Міжнародний фестиваль зі сноубордингу «Вільний вітер-2009».

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про смерть на 85-му році життя народного депутата України третього та четвертого скликань, генерал-лейтенанта, ветерана Великої Вітчизняної війни, учасника Параду Перемоги в Москві, голови ради Організації ветеранів України

АНАСТАСІЄВА Валентина Олексійовича

та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Пішла з життя чудова, високопорядна людина з красивою душею та багатим життєвим досвідом.

Світла пам'ять про Валентина Олексійовича Анастасієва назавжди збережеться в наших вдячних серцях.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН,

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр ЛАВРИНОВИЧ,

заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО,

керівник апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Фракція комуністів у Верховній Раді України з глибоким сумом сповіщає про смерть

АНАСТАСІЄВА ВАЛЕНТИНА ОЛЕКСІЙОВИЧА,

народного депутата України третього та четвертого скликань, члена фракції комуністів, який обирався по багатомандатному загальнодержавному округу, генерал-лейтенанта, ветерана Великої Вітчизняної війни, учасника Параду Перемоги в Москві, голови ради Організації ветеранів України, відзначеного багатьма державними нагородами Союзу РСР та України, і висловлює глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Від нас пішов вірний син нашої Вітчизни, який віддав усе яскраве, подвижницьке життя служінню своєму народові.

Безмежна біль утрати. Але скільки б не минуло часу, добра пам'ять про Валентина Олексійовича назавжди залишиться в наших серцях.

Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і працівники секретаріату висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким голови ради Організації ветеранів України, колишнього голови підкомітету Комітету з приводу тяжкої і непоправної втрати — смерті

Валентина Олексійовича АНАСТАСІЄВА.

Захищати країну має бути престижно

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Утім, і в цій бочці меду знайшлася-таки ложка дьогтю. Як розповів «Голосу України» генерал-майор Кравчук, нині тільки половина випускників ліцею пов'язує своє майбутнє з армією та Збройними Силами. І цьому є багато пояснень. Та чи не найвагоміше — втрата авторитету армії в очах суспільства. Один із проявів — низька оплата праці. «Діти підростають, починають думати про своє подальше життя, постає так зване фінансове питання. От і доводиться юнакам обирати інший, не військовий шлях», — каже Леонід Кравчук. І пригадує, як свого часу було престижно служити у лавах Радянської Армії.

Начальник санаторно-оздоровчого комплексу Данило Романенко і генерал-майор Леонід Кравчук.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

— Я прослужив аж 42 роки. 25 з яких віддав Радянській Армії. То було потужне військо, здатне виконати будь-яке завдання. Радянська Армія мала неабиякий авторитет. На жаль, нині ця планка дещо знижена. І прикро, що з боку керівництва держави приділяється значно менше уваги.

Однак має генерал-майор і власний рецепт, як за такої ситуації все ж прищепити юнакам бажання захищати Вітчизну. І передусім, з'ясовується, цим бажанням мають бути заражені ті, хто виховує молоде покоління. Адже діти переймають на себе риси середовища, в якому зростають.

— Кожен чоловік має таку властивість — когось оберігати (сестру, маму). Так його вчать, принаймні так повинно бути. І одна з головних турбот кожного — сім'я. Та щоб добре жила родина, потрібно турбуватися про країну. Це взаємопов'язані речі. Звичайно, — каже Леонід Кравчук, — нині скрутні часи. Але віра у свою Батьківщину має бути завжди, а в скруту — тим паче. І якщо ти маєш це почуття в серці, ти передаси його і дітям.

Цим і займаються у ліцеї, переконує полковник Данило Романенко, начальник навчально-оздоровчого комплексу військового ліцею ім. І. Богуна:

— Президент країни вимагає від оборонного відомства покращення патріотичної роботи. Саме на це і спрямовано нашу роботу. До нас приходять на навчання після сьомого класу, але не всі залишаються до кінця. До фінішу доходять тільки кращі.

Так, уже другий рік у ліцеї навчається Віктор Теслюк. Хлопець щиро відданий романтичній ідеї захисту Вітчизни. На запитання, чи збирається пов'язати своє життя зі Збройними Силами, без роздумів відповідає: «Так!» І додає: «Якщо не я, то хто?» Отож, поки є такі юнаки, країна може спати спокійно. Сподіваємося, їх ставатиме дедалі більше.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Борис ПАТОН: Посилити ядерне співробітництво

АКТУАЛЬНО

На одному з найближчих засідань РНБО має бути предметно розглянуто питання розвитку ядерного комплексу України. Про це на минулому тижні заявив Президент України Віктор Ющенко після відвідання Хмельницької АЕС.

Свою точку зору на перспективи ядерної енергетики висловив в інтерв'ю «Голосові України» президент Національної академії наук академік **Борис ПАТОН**. Зокрема, він вважає, що пріоритетом у цій сфері має стати співробітництво з Росією.

— Борисе Євгеновичу, чому саме напрямок україно-російського співробітництва в ядерно-промисловому комплексі ви вважаєте пріоритетним?

— Тому, що між Російською Федерацією та Україною існують давні й глибокі традиції співробітництва в розвитку атомних енергопромислових комплексів обох країн.

Торік у жовтні під Москвою відбувся спільний семінар-нарада Російської академії наук і НАН України «Розвиток атомної енергетики Росії та України — фактор постійного міждержавного співробітництва».

— Як ви оцінюєте рівень співробітництва по лінії «наука—виробництво» за участі академій наук і галузевих підприємств України та РФ?

— Воно, на мою думку, потребує істотного посилення.

Характерним прикладом успішної реалізації міжурядових домовленостей є закінчення будівництва і початок експлуатації енергоблоків № 2 Хмельницької АЕС і № 4 Рівненської АЕС. За участі російських фахівців вирішується актуальне для українського енергоринку питання забезпечення необхідної маневреності під час експлуатації діючого парку реакторів.

Крім того, Росія зацікавлена, зокрема, в широкому використанні розробленого в Україні методу імітації реакторного опромінення на прискорювачах для обґрунтування радіаційної стійкості конструкційних матеріалів ядерних енергетичних установок. Громадсько-політичне об'єднання «Український форум» і Громадська палата РФ 27 лютого 2008 року для виконання спільних досліджень з метою створення міжнародного термоядерного експериментального реактора ITER запропонували використовувати унікальну базу термоядерних експериментальних установок Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут» НАН України.

Росія має технології і практичний досвід подовження ресурсу реакторів типу ВВЕР. Там створено відповідну нормативно-правову базу. Актуальна проблема подовження строків експлуатації діючих енергоблоків АЕС України може бути ефективно реалізована з використанням досвіду російських фахівців.

Є сенс розглянути потенційні можливості й умови участі російських інвестицій у програмах геологорозвідування, розвитку технологічної бази діючих і освоєння нових покладів урану в Україні. Під егідою Комітету з питань економічного співробітництва україно-російської міжурядової комісії почато роботу з кооперації у видобутку урану, збагаченні уранових продуктів, атомному машинобудуванні, виробництві комплектуючих.

Окремим завданням є досягнення сумісності програмного забезпечення, системи автоматизованого прийняття рішень, елементів інжинірингової діяльності при проектуванні ядерних установок партнерами.

Співробітництво з розробки технологій безпечного поводження з відпрацьованим ядерним паливом і радіоактивними відходами, з проектування та будівництва сховища для таких матеріалів у Чорнобильській зоні повинне також стати пріоритетом діяльності сторін.

В Україні на прикладі Росії нині ведеться робота зі створення системи проектно-конструкторської й науково-технічної підтримки ядерної енергетики, зокрема щодо визначення провідних наукових і проектно-конструкторських організацій з окремих напрямків розвитку ядерно-промислового комплексу України.

— Як, по-вашому, слід вирішувати питання забезпечення українських АЕС ядерним паливом?

— Необхідність створення ядерно-паливного циклу (ЯПЦ) в Україні вперше було визначено указом Президента України в 1994 році. Основні показники комплексної програми створення ЯПЦ затверджено постановою Кабінету Міністрів в 1995 році й відкориговано в 2001 році. Через нерозв'язаність питань фінансування програма виконувалася в дуже обмежених обсягах.

Як відомо, у 2003 році між урядами Казахстану, Росії та України підписано Угоду про сприяння розвиткові й діяльності закритого акціонерного товариства «Спільне підприємство з виробництва ядерного палива» («СП УКРТВС»). На жаль, підприємство через низку факторів не діє ефективно, і його основної мети — організації виробництва конкурентоспроможного ядерного палива нового покоління для реакторів ВВЕР-1000 — досі не досягнуто.

Енергетичною стратегією України на період до 2030 року передбачається створення власних елементів ядерно-паливного циклу. Зокрема, поставлено завдання з забезпечення потреб АЕС України в концентраті природного урану; розвитку виробництва цирконію, цирконієвих сплавів і комплектуючих виробів для тепловидільних збірок (ТВЗ); будівництва заводу з фабрикації ТВЗ.

Нині потреби атомної енергетики України задовольняються вітчизняним ураном лише на 30%. За умови вдосконалення технологічних процесів видобутку і збагачення концентрату урану та залучення інвестицій наша уранова промисловість здатна не тільки забезпечити на 100% власні потреби в урані, а й вийти на світовий ринок як постачальник сировини.

На нашу думку, сьогодні склались умови, коли Україні в кооперації з Російською Федерацією доцільно побудувати власний завод з фабрикації ядерного палива. Це підприємство має використовувати видобутий в Україні і збагачений у Росії уран.

Національна академія наук України позитивно оцінює підписання «Енергоатомом» з російською стороною ліцензійного договору на виробництво комплектуючих тепловидільних збірок в Україні. Також підтримуємо і пропозицію Державної корпорації «Росатом» про розміщення в нас нового заводу ядерного палива для реакторів типу ВВЕР.

— Чи є перспективи співробітництва у створенні в Україні багатоцільового дослідного реактора?

— Українська академія наук розробила концепцію створення багатоцільового дослідного ядерного реактора, яку в жовтні 2008 року затверджено постановою Кабінету Міністрів. Хочу зазначити, що нова ядерна установка не пізніше 2015 року має замінити реактор Інституту ядерних досліджень НАН України.

На базі нового реактора буде створено Національний ядерний центр. Нині розроблюється план реалізації концепції. Адже це завдання складне. Воно пов'язане з необхідністю фінансування в значних обсягах, із прийняттям законодавчих, нормативних актів, громадськими слуханнями, тендерними процедурами.

Плануємо розглянути пропозиції профільних організацій Росії з реалізації планів України зі спорудження нового дослідного реактора. Потенційним партнером може стати Науково-дослідний і конструкторський інститут енерготехніки ім. М. А. Доллежаля, який може взяти участь у тендері на розробку техніко-економічного обґрунтування і проекту відповідної ядерної установки. Можливе співробітництво з Російським науковим центром «Курчатовський інститут», Державним науковим центром РФ «Фізико-енергетичний інститут ім. О. І. Лейпунського», Об'єднаним інститутом ядерних досліджень.

Саме спорудження реактора теж пов'язане з можливою участю в цьому російських партнерів.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Заходами НАН України з виконання Програми економічного співробітництва між Україною і Російською Федерацією на 2008—2010 роки передбачається поглиблення координації досліджень і обмін науковою інформацією в сфері ядерної енергетики і промисловості, а також забезпечення спільного використання експериментальної бази, виконання досліджень з питань подовження строку експлуатації діючих АЕС з реакторами типу ВВЕР—1000, ВВЕР—440 понад установлений проектом час.

Між Російською Федерацією та Україною існують давні й глибокі традиції співробітництва в розвитку атомних енергопромислових комплексів

ГОЛОС УКРАЇНИ № 34 (4534)
СЕРЕДА, 25 ЛЮТОГО 2009

Минулого місяця виробництво вершкового масла в країні становило 3 тисячі тонн — на 32,3 відсотка менше, ніж у січні 2008 року *(за даними Держкомстату)*

Конференція «Вплив фінансової кризи на харчову промисловість — виклики та можливості для торгівлі й інвестування» відбудеться сьогодні в Києві

З ПОШТИ

Бо прийде ворог

Починалося, як пам'ятаєте, все з 3 грудня 1999 року, коли вийшов указ про невідкладні заходи з прискорення реформування аграрного сектору економіки. Отож у нашому районі за верховним повелінням були ліквідовані всі колективні господарства разом з їх зовсім непоганою матеріально-технічною базою. З вірою в бажання державних чиновників здійснити революційні перетворення на селі тамтешні газди взялися за створення приватної господарки — різного роду агрофірм, виробничих селянських кооперативів тощо. Більше тисячі селян Городенківського району вийшли зі своїми земельними і майновими паями зі складу колективних формувань, заснувавши особисті господарства. Майже кожен мешканець у сільській місцевості краю отримав земельні наділи площею 0,6 — 0,85 гектара.

Але невдовзі влада, по суті, загнала селян з їх недозрілими приватними структурами в яму банкрутства. Із села почали тікати інвестори. Земля почала заростати бур'янами не тільки в колишніх колгоспах чи селянських спілках, а й в одноосібника. Тож на 2001 рік в Городенківському районі 14 тисяч гектарів було переведено в перелоги. На щастя, за останні два роки понад 10 тисяч з них знову повернуто до життя.

Під урожай-2009 у районі, зокрема й на перелогових землях, посіяно 14335 гектарів озимих пшениці, ячменю, ріпаку. З них 11719 гектарів — в агроформуваннях, що майже на 26 відсотків більше, ніж роком раніше. Щоправда, й сьогодні по району понад 4 тисячі гектарів перелогів, та є велика надія на те, що й ці землі вже наступні будуть освоєні. Оскільки ще велика українська поетеса Леся Українка застерігала: «Бо прийде ворог і розоре землю, насіє збіжжя і збере жнива, і буде хлібом людей годувати, і вдруге завоює Україну. Вже без меча, самим блискучим ралом...».

Ця засторога мала б пролунати в залі Верховної Ради, в урядових кабінетах, аби не допустити зникнення сіл із карти України. Бо й так, за статистичними даними, в Україні їх налічується 28504, а ще торік було на чотири десятки більше. Сільське населення за два останні роки скоротилося на 162 тисячі мешканців, до 14 мільйонів 703 тисяч. Відсутність роботи, соціального захисту робить життя молодої родини важким і злиденним. Хати-пустки, подвір'я, зарослі бур'янами, непрохідні баюри на вулицях пригнічують душу не лише мешканців села, але ще більше — гостей краю, надто із-за кордону. Тільки підтримка товаровиробника може змінити ситуацію на ліпше.

Варто б загострити увагу й на такому. Свого часу, не боячись Бога, незважаючи на те, що колись за їх діяння нестимуть хрест і відповідатимуть діти й онуки, окремі ділки (як і новоявлені «фермери», котрі, окрім склянки, нічого в руках і не тримали) обманом заволоділи майновими паями простих селян, скупивши їх за копійки. А що, можна й ще раз поглумитися над бабцею, котра колись, у п'ятдесяті, за рік праці в колгоспі отримувала вузлик зерна, і забрати належну на її майновий пай корову за 20 відсотків вартості, автомашину чи зернокомбайн.

З етичних міркувань не називатиму імен і прізвищ. Може, Всевишній ще їх нарозумить... Маймо, зрештою, хоч трохи сорому й сумління — не лише перед Богом, своїм селом чи родиною, але й перед самим собою. Не можна ж, не працюючи ані дня на землі, безсоромно заволодіти нею чи надбаним чиїмись порепаними руками майном. Хоча іноді будь-яка совість поза грою, коли на перший план виступає тверезий розрахунок. Якщо, скажімо, в пору інфляції цілий майновий комплекс вартістю в два-три мільйони можна придбати за копійки, а затим продати його за цілком пристойну суму. Й у вус опісля не дути.

Ярослав ЛЕВКУН.
Івано-Франківська область.

Хутчіш готуйте тару — дають дармову соляру!

Напередодні посівної аграріям саме час збирати обіцянки влади

КОМЕНТАР

Цьогоріч сільськогосподарський сезон буде як ніколи складним — у самих господарствах це розуміють. Але на півдні, де дозволяє погода, вже почали сіяти. Хоча, звичайно, площі під зерновими у таких умовах зменшаться, питання «виводити техніку на лани чи ні?», здебільшого, не стоїть.

По-перше, в агроформувань немає іншої справи, окрім обробляти землю. По-друге, теоретично сільгоспвиробництво має приносити прибутки. Адже люди можуть не зводити нові будинки, не придбаватимуть машини, обходитимуться без гарного одягу, але їжу купуватимуть завжди. До того ж **фахівці обіцяють: і на зернові, й на олійні цьогоріч буде і стабільний попит, і непогані ціни. Але обнадійливі прогнози зовсім не переконують банки у перспективності видавати аграріям кредити. За словами заступника міністра агрополітики Івана Демчака, станом на 16 лютого АПК з початку року взяв 15 209 мільйонів гривень за потреби у 9—10 мільярдів. Багато керівників господарств скаржаться — отримати позику практично неможливо**, що неодмінно позначиться на їх роботі. Грошей бракує на найнеобхідніше: пальне, добрива, насіння високих репродукцій — доведеться сіяти тим, що є. Не кажучи вже про сільгосптехніку, придбання якої відкладається до кращих часів.

Тому більшість сільгосппідприємств зовсім не впевнені у своєму майбутньому. Хоча **навіть у ці кризові, як кажуть, часи попит на хліб, олію, картоплю залишається стабільним.**

Водночас, зрозуміло, якщо ціни на пальне, інші енергоносії знову стрімко поповзуть угору, то в складній ситуації опиниться увесь агросектор — і виробники, і переробники.

Але не варто забувати — окрім економічних чинників, сільське господарство надто залежить від погодних умов. І прогнози не особливо втішні — цього року погода очікується менш сприятливою для великих врожаїв, ніж була торік.

Тим часом, як завжди о цій порі про хліб прийдешній замислилися і в уряді. З цього приводу відбулося кілька кабмінівських нарад. Труднощі посівної у столиці розуміють і намагання аграріїв ставати до весняно-польових робіт, незважаючи ні на що, підтримують — здебільшого словом. Обіцянок про виділення селянам здешевлених кредитів, добрив тощо роздано вже чимало.

Тепер ось уряд заходився забезпечувати селян та фермерські господарства дизельним пальним та бензином за доступними цінами — відповідно за 4200 та 4000 гривень за тонну. Домовленості про це, начебто, вже є з Кременчуцьким нафтопереробним заводом.

Згідно з розпорядженням уряду «Про додаткові заходи щодо забезпечення сільгосптоваровиробників нафтопродуктами для проведення весняно-польових робіт 2009 року» Кабмін «з метою стабілізації цін на ринку пальномастильних матеріалів» зобов'язав Мінпаливенерго, НАК «Нафтогаз України» визначити дочірню компанію НАК «Нафтогаз України» «Укргазвидобування» підприємством, яке забезпечить протягом лютого — травня 2009 року постачання для аграріїв 52 тисяч тонн дизельного пального та 68 тисяч тонн бензину.

Рада міністрів Криму та облдержадміністрації мають «визначити... операторів-постачальників для постачання та реалізації нафтопродуктів сільгосптоваровиробникам за цінами, які встановлені з урахуванням відпускних цін виробника, вартості транспортування і зберігання та рівня рентабельності не більше ніж 5 відсотків». А також **«здійснювати розподіл виділених обсягів нафтопродуктів між сільгосппідприємствами, фермерськими та особистими селянськими господарствами з урахуванням поданих ними заявок та в межах технологічної потреби у нафтопродуктах для проведення весняно-польових робіт».**

Ділити нафтопродукти обіцяють пропорційно посівним площам. Приміром, для Криму, де, очікується, сільгоспкультури цьогоріч займатимуть 880,6 тисячі гектарів, за розподілом належить пільгових 1660 тонн дизельного пального і 2180 тонн бензину. Черкаській області виділили 2316 тонн дизельного пального і 3028 тонн бензину — на 1221,4 тисячі гектарів посівів. Житомирщині на 738,2 тисячі гектарів посівів — 1396 тонн дизельного пального та 1828 тонн бензину. Причому не менш як чверть «горючки» має надійти в господарства вже у лютому.

У сільгосппідприємствах, з керівниками яких довелося поспілкуватися, про пільгове пальне чули, але сприймають цю інформацію швидше як таку собі декларацію влади про наміри, а не реальний ресурс, який вдасться отримати на посівну.

Галина КВІТКА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Молоко продали... з аукціону

АЛЬТЕРНАТИВА

Село виживає завдяки продажу сільгосппродукції, і насамперед молока. Однак ціна на молоко часто не задовольняє здавачів, бо зазвичай її диктують заготівельні організації.

Змінити таку практику і встановити більш-менш справедливу систему ціноутворення спробували у Теслугівській сільській раді Радивилівського району на Рівненщині, виставивши на аукціон... молоко, яке селяни здаватимуть у цьому і наступному місяцях.

— Аукціон організували сільрада, сільська асоціація здавачів молока і районна влада, — розповідає Теслугівський сільський голова Богдан Шаблій. — Навіть оголошення про заплановані торги зробило свою справу — вже напередодні сходу села, передчуваючи загострення ситуації, заготівельники запропонували тутешнім селянам платити за літр молока на 15—20 копійок більше.

Проте навіть така вартість не відображає реального попиту на молоко та молочну продукцію, що підтверджується цінами у продовольчих магазинах та на ринках. Підтвердили це і торги за участю представників молокопереробних підприємств, заціkавлених у заготівлі молока на території сільради. У результаті аукціону ціна від попередньої піднялася орієнтовно на 40 копійок, що, звичайно, додало і настрою, і ентузіазму селянам: вони висловили готовність замість «валових» 25 тисяч кілограмів молока у січні продати у березні його уже 35 тонн.

Щодо переможця торгів, то ним стало теслугівське підприємство «Сокіл», яке вигостило сири і запропонувало 2 гривні 5 копійок за літр молока.

Досвід молочного аукціону в Теслугові запозичили і в сусідньому селі Березини. Такі торги планують провести й інші сільради Радивилівського району. А для їх організації, як і для врегулювання стосунків між заготівельниками та здавачами сільгосппродукції, створено районну асоціацію здавачів молока.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото з архіву «Голосу України».

Чому в бідоні вода? А тому, що мізер платите

СИТУАЦІЯ

Власники молокопереробних підприємств півдня Хмельниччини пересварилися за вплив на молочному ринку. Тож вирішили запросити в арбітри владу, яка має не тільки розсудити їх, а й домогтися, щоб селяни здавали більш якісну продукцію. Сьогодні населення часто-густо доливає в молоко воду, скаржаться підприємці.

Голова Кам'янець-Подільської державної адміністрації Ростислав Ярема вважає, що нинішня ситуація — наслідок неправильної політики, яку проводили бізнесмени, вперто недоплачуючи селянам за здану продукцію. Не раз влада вказувала на це підприємцям, вимагаючи гідної ціни за селянське молоко та офіційного оформлення на роботу збирачів. Із глухого кута адміністрація пропонує той самий вихід, про який заявляла майже рік тому. Взаємовигідні та прозорі умови співпраці почнуться відтепер із оформлення в оренду землі, на якій розташовано приймальний пункт, зазначає Ростислав Ярема.

Віра ШПИЛЬОВА.

Передчуваючи загострення ситуації, заготівельники запропонували платити за літр молока на 15–20 копійок більше

Стандартне «поїдання» потужними маленьких

ТОЧКА ЗОРУ

Професійні проблеми хлібопекарів знову в центрі уваги. Як дріжджі піднімають тісто, так і запропонований законопроект про хлібопечення, який передбачає введення обов'язкової атестації виробників хліба та хлібобулочних виробів, підняв на поверхню цілу низку нерозв'язаних проблем.

Удар по дрібних

Саме так розцінюють його представники малого пекарного бізнесу. Голова асоціації приватних пекарів та кондитерів України Надія Погосян впевнена, що доля об'єднання промовисто ілюструє недолугу державну політику в цій галузі:

— Свого часу невеликі пекарні не побоялись кинути виклик великим хлібокомбінатам, котрі були безсумнівними монополістами на своїх територіях. Зрозуміло, що не просто триматись на рівних, а ще й конкурувати з ними приватнику було надзвичайно важко. Отож ми і змушені були об'єднатись, щоб відстоювати свої інтереси. Тоді до асоціації увійшло близько сотні невеличких виробництв, що тільки почали розвиватись. Сьогодні їх залишилось менше двадцяти. При цьому маленьких пекарень, традиційних для всього європейського світу, практично не залишилось.

Не варто пояснювати: на ринку знову змогли вижити найбільші й найпотужніші. Не скорившись традиційним хлібним монополістам, деякі з них тепер самі претендують на цю роль. Якщо облишити суто виробничі та комерційні проблеми, варто поцікавитись, а що отримав покупець?

Ідея маленької пекарні у дворі вашого будинку була простою і вічною, як сам хліб: до сніданку ви могли отримати не тільки «батон нарізний», котрий став класикою радянського хлібного жанру, а ще й, скажімо, гарячий круасан, до того ж за ціною, яка не обпікає.

Пригадуються перші зібрання пекарів у Хмельницькому, коли вони не просто розповідали, а вже й демонстрували різновиди хліба, про які українці ніколи не чули. З подивом ми зрозуміли, що світова хлібна палітра аж ніяк не обмежується формовим чи круглим, житнім чи пшеничним буханцем. Здавалось, завдяки такому ентузіазму за кілька років міні-пекарні вражатимуть нас хлібними шедеврами. Однак цього не сталось. Замість підтримки ентузіасти отримали цілу низку обмежень і перепон, які призвели до закриття бізнесу.

Формальні приводи усунути конкурента

— Жоден підприємець не повірить в те, що атестація виробників, впровадження жорстких стандартів стане на користь йому чи споживачеві, — впевнена Надія Погосян. — Усе це знову призведе лише до повної монополізації галузі. Та й розмови про боротьбу із тіньовим бізнесом — лише розмови, бо «хлібні тіньовики» вже давно самі по собі відійшли в минуле. А от **формальні приводи для того, щоб не провести атестацію і таким чином усунути з ринку конкурента, завжди знайдуться.**

Ну а в тому, що стандарти убезпечать споживача від неякісного продукту, сумнівів ще більше. Фахівці, що побували в своєрідній столиці хлібопекарства французькому Ліллі, із захватом розповідали, що жодних стандартів на хліб просто немає. Дивувались, коли тамтешні пекарі брали із діжі довільні шматки тіста і, не формуючи його, просто кидали в піч. **Хліб, який так і називається — «шматок», має надзвичайну популярність, і при цьому ніхто не контролює його вагу, форму, колір скоринки...**

Єдиний стандарт — це попит споживача. Головна умова — повна інформація про склад продукту. І це досвід багатьох країн. Існує, щоправда, ще й такий, коли стандарти розробляються на замовлення самого виробника. Але робиться це не для того, щоб поставити виробництво в певні рамки, а швидше, для його самореклами. Надавши інформацію про хліб, пекар гарантує його якість. А споживач робить свій вибір.

Буханець любить спокій

Надзвичайно популярну останнім часом фразу про те, що гроші люблять тишу, можна доповнити: хліб любить ще й спокій. І фінансово-законодавчий насамперед. Що говорити про дрібний бізнес, коли й потужні підприємства галузі давно поставлені на межу виживання. Тим, хто втримався, вибиратись із лещат банкрутства допомагає передусім власна сировина. Правило про те, що пекар має тільки пекти хліб, уже не завжди спрацьовує. Йому доводиться мати ще й кілька тисяч гектарів своєї землі, збудувати власні зерносховища і млин, утримувати автомобільний і комбайно-тракторний парк, щоб убезпечити себе від всіляких ринкових катаклізмів.

Багаторічне законодавче обмеження рентабельності зробило таки свою справу: найпопулярнішим у нас став «соціальний хліб» — сорт, яким справді можна подивувати світ.

Ця політика призвела і до того, що перекрила шлях до розвитку будь-якому хлібному виробництву. Ледве зводячи кінці з кінцями, хіба можна думати про оновлення підприємства, прогресивне устаткування?

Сьогодні пекарям треба думати, як впоратися із банківськими боргами та подорожчанням енергоносіїв. Більшості з них доводиться робити вибір не перед тим, випускати якісну чи низькосортну продукцію, а перед тим, піднімати ціну чи закривати виробництво.

Від конфлікту не сховаєшся

Тема підвищення цін на хліб є однією з найнепопулярніших у суспільстві. Щоразу, коли йдеться про збільшення вартості буханця, винуватця намагаються знайти серед виробничників. А ті знову кажуть, що вже не втримаються від чергового підвищення. Останніми днями деякі хлібопекарні області вже підняли ціну на 5—8 відсотків. Цим шляхом змушені будуть піти й інші.

Для споживача, особливо бідного, новина неприємна. На фоні загальних кризових явищ вона може стати тією краплею, що переповнює чашу терпіння. З другого боку, до рішучих кроків, що передбачають навіть зупинку виробництва, вже готові й пекарі.

На Хмельниччині влада намагається не драматизувати ситуацію. Область, яка, як ніколи, забезпечена сировиною, не повинна стояти на порозі хлібних бунтів. Але й від конфлікту, що назріває, не сховаєшся. Тому дедалі більшої актуальності набуває питання, не який хліб їсти, а чи їсти його взагалі.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

Корів приймають у сім'ю

Схему відновлення закинутих тваринницьких приміщень запропонували в Томашпільському районі на Вінниччині

ІНІЦІАТИВА

Мабуть, нема такої області в державі, де б не пустували тваринницькі приміщення колишніх КСП. Будівлі з вибитими вікнами і зламаними дверима можна побачити й на Вінниччині, зокрема, у згаданому Томашпільському районі. У капітальних спорудах, де колись «росло» м'ясо й молоко, нині свище вітер і літають горобці.

А якби сюди знову загнати худобу? Віддати ці приміщення під сімейні ферми? Фахівці вважають, що в середньому на сімейній фермі можна утримувати 10—20 голів дійного стада, чи 20—50 голів ВРХ для відгодівлі, або ж до сотні голів свиней. Якщо приміщення велике, у ньому могли б утримувати худобу декілька родин. У такий спосіб вдалося б вирішити одразу низку проблем. Головне — дали б людям роботу. Завдяки автоматизованому обладнанню сімейні ферми виробляли б якісну продукцію. Таку, що їй не страшні прискіпливі вимоги СОТ, не кажучи вже про наші молокозаводи.

— Проблема не в тому, як відремонтувати закинуті приміщення, — зазначає голова Томашпільської райдержадміністрації Анатолій Олійник. — Є набагато складніші питання, без вирішення яких не вдасться створити сімейні ферми. Самотужки селяни не зможуть хазяйнувати. Навіть за найбільшого бажання. Потрібна опора. До того ж надійна. Щоб не боліла голова передусім, де і як продавати продукцію. Базою, на яку можна б надійно опертися у вирішенні усіх цих та інших питань, вважають в Томашполі, є сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи. Ще у 2005 році в цьому районі зареєстрували перший такий кооператив. Для його становлення з обласного Фонду розвитку підприємництва виділили 190 тисяч гривень. Кошти використали на придбання та встановлення обладнання на молокоприймальних пунктах — їх створили у великих селах району. Кооператив виправдав своє призначення і вже через два роки такі ж об'єднання селян — власників корів почали створювати в інших районах. Для їх підтримки з обласного бюджету виділили півмільйона гривень безповоротної допомоги. Частина коштів з названої суми дісталася шести сільрадам Томашпільського району.

Перед керівництвом новоствореих кооперативів поставили завдання — все молоко продавати на переробку охолодженим й очищеним. Його жирність має відповідати вимогам держстандарту. Так вдалося одразу збільшити закупівельні ціни на молоко, продовжує Анатолій Олійник, з 60 копійок за літр до 1,45 гривні. А за час роботи кооперативу середня ціна, яку селянам платять за молоко, становить 1,5 гривні.

Нині в районі діє вісім молокоприймальних пунктів. Усі вони обладнані холодильними установками й лабораторіями. Сюди здають молоко 618 селян із 15 сіл.

— Якби таким кооперативам надати статус сільськогосподарських товаровиробників, — наголошує співрозмовник, — то вони мали б право на отримання кредитів на пільгових умовах. Могли б виступати гарантами особистих селянських господарств у реалізації продукції, укладати угоди на її реалізацію. Статус товаровиробника давав би можливість кооперативам претендувати на дотації. Ми вважаємо, якщо сім'я доглядає п'ять голів ВРХ, то це вже міні-ферма. Є родини, де мають ще більше поголів'я. То чому сільгосппідприємство при такій кількості худоби отримує дотації, а селянин — ні? Ще одна наша пропозиція полягає в тому, щоб держава вирішила питання повернення 30 відсотків вартості обладнання, яке планується закупити для сімейних ферм. Тобто поставити кооперативи в такі самі умови, як і сільгосппідприємства. Бо ж насправді індивідуальні власники корів дають набагато більше тваринницької продукції, ніж сільгосппідприємства. А працюють у гірших умовах.

Віктор СКРИПНИК.

ДОВІДКА

На Вінниччині 80 відсотків дійних корів утримується в індивідуальних господарствах селян. Завдяки їм регіон на першому місці в державі за наявною кількістю поголів'я ВРХ. Другий рік поспіль вінницькі тваринники випереджають інші регіони з валового виробництва молока. Знову-таки його левову частку продають індивідуальні господарі. Тим часом середньостатистичний вінничанин споживає протягом року в 2,4 разу менше молока, твердих сирів та іншої молочної продукції, ніж це передбачено встановленими нормами.

ВРОЖАЙ-2009

Озимі перезимували успішно. Бур'яни — також

За прогнозами фахівців, через тиждень–другий на поля південних районів Одещини масово вийде сільгосптехніка.

За словами Анатолія Новаковського, начальника головного управління АПК облдержадміністрації, закладено надійний фундамент майбутнього врожаю — засіяно майже мільйон гектарів озимих культур. 93 відсотки посівів перебуває в гарному й задовільному стані.

Але врожай, як відомо, складається не тільки з кількості засіяних гектарів. Необхідно провести підгодівлю. Якщо брати по мінімуму, аграріям регіону необхідна 81 тисяча тонн мінеральних добрив. У наявності — лише 58 тисяч.

Озимі посіви перенесли холоди успішно. Але не менш успішно перезимували й бур'яни. Гербіцидів, які їх знищать, у господарствах області запасено 192 тонни, що становить 62 відсотки від потреб сільгосппідприємств.

Передпосівну ситуацію ускладнюють фінансові зобов'язання селян. За заявою голови облдержадміністрації Миколи Сердюка, борг аграріїв перед банками становить 642 мільйони гривень. За його словами, є домовленість із фінансовими установами про пролонгацію боргових зобов'язань сільгоспвиробників. Комерційні банки обіцяють також надати аграріям області кредити в сумі 350 мільйонів гривень на проведення весняно-польових робіт.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

У Києві порушено кримінальну справу стосовно керівника автобази за невиплату мільйона гривень зарплати працівникам *(Укрінформ)*

«Нафтогаз» планує до кінця 2009 р. пробурити п'ять пошукових свердловин у Єгипті *(РБК-Україна)*

АКТУАЛЬНО

➤ ДОНЕЧЧИНА

«Копанки» закриваються, але це — «заслуга» кризи, а не наглядовців

На Донеччині різко скоротилася кількість «копанок» — шахт, де нелегально видобувають вугілля, — заявив в. о. начальника територіального управління Держгірпромнагляду по області Костянтин Дорофєєв. Позицію наглядовців із цієї проблеми керівник пояснив так: «Під час узгодження планів гірничих робіт власнику, на території якого знаходяться «копанки», ми не узгоджуємо плани. Власник повинен сам займатися ліквідацією. Держава йому дала гірничий відвід — значить, у нього є повноваження». Керівник теруправління зазначив, що законів, які б легалізували такий видобуток палива, немає: «Часто-густо правила безпеки для малих шахт просто неможливо виконати. Ми давали низку пропозицій із цих питань, але вони поки що не розглядаються».

За оцінками фахівців, заслуги правоохоронних органів чи наглядовців у закритті «копанок» небагато. «Дірки», як називають такі міні-шахти, простоюють через відсутність попиту на паливо. Донедавна нелегальний видобуток вугілля був не способом виживання безробітних шахтарів (на легальних шахтах підземників завжди не вистачало), а добре організованим кримінальним бізнесом, який приваблював гірників щоденно свіжою копійкою. Збут вугілля був чітко організований: у певні дні й певні години вантажні автомобілі відвозили паливо споживачам. Через посередників воно зрештою потрапляло до теплових електростанцій.

Але після того, як уряд заборонив державним енергогенеруючим компаніям купувати паливо у приватних структур, без каналу збуту залишилися нелегальні «копанки» та малі приватні шахти, які працюють на законних підставах. Робітники перебувають у вимушеній відпустці, яка може затягнутися до наступного опалювального сезону.

А тим часом міліція розслідує кримінальну справу, пов'язану з роботою підпільної «дірки» в Шахтарську. Організатором видобутку вугілля став 29-річний мешканець міста, який залучив до роботи двох 16-річних учнів ПТУ. За роботу господар платив хлопцям 300—400 гривень на тиждень на двох. Під час розслідування стало відомо і про інші факти експлуатації дитячої праці: підлітки разом із 14-річним школярем виносили з аварійного будинку неподалік від «копанки» дерев'яні дошки вагою по 100 кілограмів кожна, які використовували для зміцнювальних конструкцій у шахті. Якщо провину організатора «виробництва» доведуть, на нього чекає позбавлення волі на строк від двох до п'яти років.

Ліна КУЩ.

Кожний крок — це перемога.
Але його треба зробити

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Серія журналістських розслідувань під загальним заголовком «Кожна стіна — це двері» («Голос України» за 31.10.08, 4.11.08 і 7.11.08) спричинила неоднозначну реакцію й велику пошту. Всі ті, хто відгукнувся, погодилися з автором, що під лежачий камінь вода не тече, а відкривають тим, хто стукає. Були у захваті від фігурантів публікацій, котрі пробили таки стіну бездушності, лицемірства, злочинної бездіяльності «ментів», прокурорів, чинуш.

Обурювалися, що погононосії та можновладці залишаються непокарані за проявлені жорстокість, аморальність, непрофесіоналізм, одне слово, за знущання над співгромадянами.

Зазначу, що керівництво Харківської та Кримської прокуратур, Донецької Феміди, Івано-Франківської міськради, сховавши голову в пісок, зробили вигляд, що критики на свою адресу не чули. Дивуватися немає чому, коли сам гарант Конституції не реагує на окрему ухвалу Харківського апеляційного суду, про що повідав «Голос України» в одній із згаданих публікацій.

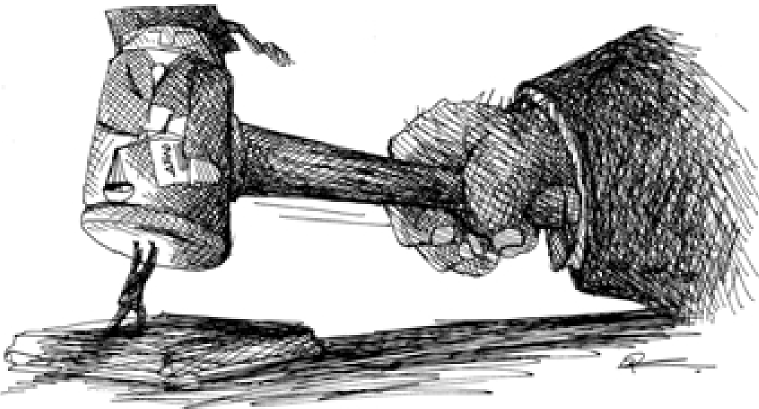

Краще б промовчали

Після офіційного звернення редакції відгукнулася Генпрокуратура. Але краще б промовчала: ми не солимо відписки. «Око государеве» проігнорувало оприлюднені численні порушення прокурорів, а тільки мимохіть інформувало газету про відшкодування жертвам свавілля моральних і матеріальних збитків. Нам повторили оприлюднені в статтях факти: Світлану Зайцеву притягнуто до кримінальної відповідальності незаконно, на користь її матері судом стягнено 500 тисяч гривень і ще по 500 тисяч — трьом дітям. Рішення справді опротестовувалося прокуратурою Донецької області, але потім вона відкликала апеляцію. Генпрокуратура проводить досудове слідство відносно погононосіїв, які сфальсифікували кримінальну справу проти Зайцевої. Якщо суд визнає їхні дії злочинними, тоді держава зможе відшкодувати завданий їй збиток з винних.

Живі перекази, та віри їм не ймеш. Хіба реально одержати півтора мільйона гривень від декількох юридичних збоченців? Побоююсь, справа навіть до суду не дійде, хоча про це дбає сам Президент. Уявляю, винних у трагедії родини Зайцевих таки посадили на нари, зобов'язавши їх виплачувати регресні суми. А що ж їхнє начальство? Адже з його благословення чинилося беззаконня, а, отже, і відповідати треба не тільки цапам-відбувайлам, яких, упевнений, уже «призначили». Та хіба «натхненники» лиходійства здадуть своїх підлеглих?

У Харкові кілька років дамоклів меч висить над слідчим Литвиновою і суддею Задорожним. Перша хвацько сфабрикувала справу про вбивство, інший бездушно засудив трьох безневинних. Про Височиненка, Олійника і Китайника автор писав не раз. І щораз запитував: чому автори шитої білими нитками справи і неправосудного вироку не притягнуті до кримінальної відповідальності? Після шести років, проведених за гратами, Височиненко і Олійник подали позов про відшкодування шкоди й виграли справу. На їх користь стягнено знову ж з держави по мільйону гривень. До цього скандального випадку Литвинова підтасувала результати слідства, обвинувативши 19-літнього студента Романа Бутенка, засудженого до 15 років позбавлення волі. Гаразд, слідчий перестаралася, розписавшись у безхребетності її безчесті перед начальством. Чому на поводу слідства пішов суд?

Абсурдність обвинувачення Романа була очевидна, що визнав Верховний Суд, звільнивши хлопця... через п'ять років! Помилка фальсифікаторів коштувала державі десятки тисяч гривень.

Удруге наступивши на граблі, Литвинова руками слуги Феміди Задорожного змусила державу розщедритися ще на два мільйони. На кого працюємо, платники податків? На сліпих і глухонімих слідчих і суддю, котрі не чули і не бачили очевидців і документи, що свідчили про алібі «лиходіїв»...

> **Удруге наступивши на граблі, Литвинова руками слуги Феміди Задорожного змусила державу розщедритися ще на два мільйони. На кого працюємо, платники податків?**

Незалежні й нікому не підзвітні

Як ви здогадалися, це про слуг Феміди. У публікації «Кожна стіна — це двері» багато уваги приділено неправосуддю. Амбіційним, упередженим суддям, які калічать людські життя. Наївно було очікувати від Верховного Суду оцінки дій, скажімо, суддів Плетньова і Островського, про непорядні діяння котрих «Голос України» розповідав. Вони підкоряються тільки закону й незалежні від будь-чийого впливу, констатується в листі із ВСУ. Дякую, звичайно, за «свіжу» інформацію, але читачі хотіли б знати, як захиститися від незалежних правозахисників, де знайти управу на тих, хто відверто зарвався. Про це у відповіді жодного слова. Зате є збуджуючі уяву: «**Висловлюючи вдячність за надіслані матеріали, водночас запевняємо, що наведені... недоліки в організаційній і процесуальній діяльності судів будуть враховані... при розробці законопроектів з питань статуту суддів, судоустрою та судочинства».** Тепліше стало, правда?

Але поки ті проекти стануть законами, треба «стукати». І ставити на місце «незалежних і непідзвітних», як це зробив харківський адвокат Микола Самардаков. Не слід заглядати в рота і високо літаючим чиновникам.

Пам'ятаєте, ми розповідали про опального головного редактора «Тижневика Галичини» Ярослава Ткачівського? Його газету ліквідували з подачі конкурента. Над журналістом і його родиною жорстоко знущалися, кримінально переслідували, позбавляючи засобів до існування. На жаль, серед гонителів Ярослава були й залишаються протягом восьми років колеги, зокрема керівництво обласної газети «Галичина». Ми писали, як Ткачівський відстояв своє добре ім'я, знявши із себе безглузді обвинувачення. А нещодавно Вищий адміністративний суд України залишив без зміни постанову Івано-Франківського міськсуду й ухвалу Львівського апеляційного адмінсуду, які визнали неправомірними дії міського голови і його розпорядження «Про скасування державної реєстрації редакції газети «Тижневик Галичини». Касаційну скаргу, як неважко здогадатися, подавала «Галичина», яка виступила третьою стороною. Шкода її керівника, який так бездарно боровся стільки років за неправе діло... На що, цікаво, тепер витрачатимуть вільний від марних суперечок час мстиві конкуренти із «Галичини»? Невже на одну лише творчість і захист прав та інтересів читачів?

Цьому, до слова, присвятив своє журналістське життя головний редактор «Евпаторийской недели» Володимир Лутьєв. Він пером захищав людей від міліцейського, прокурорського та судового свавілля. За що й поплатився. За надуманими обвинуваченнями у підготовці вбивства апеляційний суд Севастополя засудив його до восьми років позбавлення волі. Тільки через шість років його виправдано.

ЗаСТУПАли за межу

Іван Колотницький свою правоту доводить сім років. Дніпропетровський підприємець відстоює своє право на украдене у нього і продане підприємство — дітище багаторічної праці.

Розповідає Іван Колотницький:

— 7 березня 2002-го на мою фірму «Алтей» напали десятки збройних людей, якими керував депутат облради. Через кілька місяців Індустріальний райсуд Дніпропетровська узаконив захоплення підприємства, безпідставно позбавивши мене права власності й зобов'язавши передати фірму сторонній особі. У результаті майно вартістю близько восьми мільйонів гривень опинилося в інших людей.

У ті роки я не раз бував у Дніпропетровську й щоразу цікавився перебігом розслідування шести (!) кримінальних справ, порушених обласною прокуратурою. А що ж місцеве «око государеве»? Воно в особі прокурора Амур-Нижньодніпровського району Віктора Ступи дрімало. Злодії вичікували, а райпрокуратура активно не діяла, дозволяючи чинити безчинства лиходіям.

Лише 2006 року Верховний Суд визнав незаконним позбавлення Колотницького права власності, але підприємство, точніше те, що від нього залишилося, Іван Петрович поки що не повернув. Усе тому, що рішенням ВСУ нехтують... До слова, з моменту неправосудного рішення Індустріального суду, який позбавив Колотницького права засновника ПП «Алтей» до вердикту ВСУ, що скасував рішення райсуду й ухвалу Полтавського апеляційного, минуло майже чотири (!) роки... А тим часом сів на лаву підсудних державний виконавець Беленко, який перевищив права і повноваження в момент захоплення підприємства «Алтей» і надалі вчинив низку незаконних дій щодо Колотницького.

Пограбований серед білого дня підприємець продовжує боротьбу, вважаючи, що «Кожна стіна — це двері».

— Я маю намір подати позов державі Україна в особі Мін'юсту й Держказначейства, — заявляє Іван Петрович. — Шкоду, завдану мені дніпропетровськими свавільниками, оцінюю в 350 мільйонів гривень.

Готуйтеся розщедритися, платники податків. Відшкодувати регресну суму, яку присудить суд (не наш, так Європейський), може, доведеться тим, хто заСТУПАв за межу дозволеного. Але буде це ой як не скоро.

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Серед гонителів Ярослава були й залишаються протягом восьми років колеги, зокрема керівництво обласної газети «Галичина»

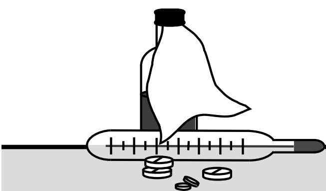

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Більше половини населення країни так чи інакше страждає від наслідків алкоголізму

Пити чи не пити — ось у чому питання. На жаль, для людей, хворих на алкоголізм, які не звертаються по допомогу, відповідь одна — так. За словами наркологів, в алкоголіків вибору в цьому питанні немає, вони залежні від випивки, й тому, якщо хочуть пити — п'ють, не хочуть — все одно п'ють.

Уперше Всесвітня організація охорони здоров'я внесла алкоголізм до переліку хвороб 1954 року. За словами лікаря-нарколога **Костянтина Мужановського**, в нашому суспільстві до цієї проблеми ставляться по-різному.

— Є два протилежні за змістом міфи. Перший: від алкоголізму можна вилікувати за один сеанс, і це не проблема. Другий: це невиліковна хвороба, і хоч скільки алкоголіка лікуй, він однаково буде пити. А правда — посередині. Алкоголізм — це хронічна хвороба, від якої помирають, але цю хворобу потрібно лікувати серйозно й поетапно, коментує співрозмовник «Лікарняного листка».

— Хто вважається хворим на алкоголізм?

— Алкоголізм має свої симптоми. Ми орієнтуємося на них під час постановки діагнозу. Основний симптом — втрата контролю. Алкоголік не може контролювати кількість спиртного і свою тверезість. Тобто почавши пити, він не в змозі зупинитися.

Ще одна з ознак — підвищення толерантності. Приміром, якщо здорова людина вип'є за один раз більш як 250 грамів міцного алкоголю, в неї може бути блювотний рефлекс, а на ранок вона не зможе навіть поглянути в бік пляшки. А в алкоголіка зростає толерантність до спиртного — він випиває дедалі більше.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

— А яка безпечна межа?

— На це запитання немає єдино правильної відповіді. За деякими даними, для абсолютно здорових чоловіків такою безпечною межею вважається не більш як 200 грамів сорокаградусного алкоголю на тиждень. Але це дуже умовно.

— Скільки в Україні хворих на алкоголізм?

— За даними на початок минулого року, на обліку було 640 тисяч осіб з алкогольними проблемами. ВООЗ увела поправочний коефіцієнт — 10. Тож виходить, що до фахівців звертається тільки кожен десятий українець, що має проблеми з алкоголем. А якщо взяти до уваги людей, долучених до цієї проблеми — рідні, близькі, діти, — то виходить: більше половини населення так чи інакше страждає від алкоголізму.

У нас в Україні добре розвинено лікування наслідків інтоксикації алкоголем. Що стосується психотерапії, то найпопулярнішою програмою є емоційно-стресова психотерапія, яку в народі називають «кодуванням».

Про те, що алкоголізм — хвороба не лише тіла, а й душі і розуму, перші у світі заговорили в русі анонімних алкоголіків. І ввели поняття «одужання». Тобто від алкоголізму не можна вилікувати, але одужати можна. Одужання розуміється як тривалий процес. Для цього пропонується конкретна програма «12 кроків». Я б її назвав програмою практичного одужання, починаючи від визнання своєї хвороби, усвідомлення проблеми й бажання одужати з чіткими рекомендаціями, як поводитися для того, щоб залишатися тверезим... І для мене як для нарколога це серйозна допомога.

— Які є сучасні медичні методики лікування?

— Медична допомога потрібна алкоголіку тільки на першому етапі. Як лікар, я можу провести необхідні процедури з виведення людини із запою або зняття похмілля, а потім потрібна соціальна реабілітація й одужання. А для того, щоб одужати, алкоголіку необхідно змінити свої погляди на життя, поведінку, переконання. Це неможливо за допомогою таблетки.

Є медичні методики, які використовують ліки, і терапевтичні—психотерапевтичні практики. У багатьох реабцентрах використовують Міннесотську програму — комплексну терапію, що використовує ідеологію і філософію товариства анонімних алкоголіків. Це методика, спрямована на корекцію поведінки хворого. Їде робота над зміною особистості пацієнта. Наполовину ця програма освітня. І вона, на мій погляд, більш ефективна, ніж лікування, засноване на страху (те саме кодування) або на виробленні умовного негативного рефлексу, скажімо, на запах алкоголю.

200 випадкам дитячої сліпоти можна запобігти

ПРОФКАБІНЕТ

Нарешті в Україні з'явилося обладнання, завдяки якому можна проводити вчасну діагностику дитячих патологій зору, запобігаючи близько 200 випадкам сліпоти дітей на обидва ока. Це стало можливо завдяки благодійній акції фонду «Серце до серця» із закупівлі найсучасніших апаратів для діагностики та лікування зору. 27 обласних лікарень отримають унікальні для нашої країни електричні прямі офтальмоскопи.

За словами головного офтальмолога МОЗ України, доктора медичних наук, члена Президії Українського медичного союзу Сергія Рикова, для запобігання дитячій сліпоті вкрай необхідно проводити вчасну діагностику ретинопатії (незапальне враження сітківки очного яблука) недоношених дітей (малюки від 500 грамів).

— Таким малюкам, які вміщуються на долоні та мають око трохи більше за око мишеняти, потрібно за 78 годин правильно поставити діагноз та здійснити лазерне лікування ока. Досі в Україні такої можливості не було. Тепер в усіх обласних відділеннях країни є електричні прямі офтальмоскопи, завдяки яким лікар зможе роздивитися очне дно пацієнта. Апарат дає змогу побачити стан сітківки очного дна, збільшеної в 60 разів, та вжити заходів для запобігання її відшаруванню, яке призводить до сліпоти, — пояснив лікар.

Сергій Риков зазначив, що наші медики знають нові технології, відвідують міжнародні конференції, а коли приїжджають до себе в клініку, не мають на чому працювати. А завдяки новим сучасним апаратам можна поставити правильний діагноз та підтвердити його комп'ютерними дослідженнями, пояснити пацієнтові, що це за захворювання — тобто використовувати елементи доказової медицини.

Наша довідка

За даними ВООЗ, щороку кількість сліпих зростає на 1—2 мільйони осіб: кожні п'ять секунд втрачає зір одна доросла людина, кожну хвилину — одна дитина. Дитяча сліпота та слабкозоркість посідає четверте місце серед основних причин інвалідизації дітей в Україні.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

Після інфаркту заведіть собаку

І не забувайте про меню «для серця»

Серцево-судинні захворювання продовжують посідати основну позицію серед причин смертності. Звичайно, медики навчилися лікувати багато з них, а ліки допомагають вести майже звичайний спосіб життя. Але все одно доводиться в чомусь себе обмежувати. Тому краще за все до хвороби не доводити. А для цього потрібно знатися на профілактиці.

30 хвилин ходьби на день — це мінімум, який потрібен для підтримки серця у формі, хоча краще, звичайно, регулярні заняття фізкультурою. Після інфаркту лікарі навіть рекомендують пацієнтові завести собаку, щоб вигулювати її двічі на день.

Уживайте більше фруктів, грубої їжі, рослинного масла замість тваринного. Пам'ятайте, рослинне масло — основне джерело поліненасичених жирних кислот, що сприятливо впливають на нормалізацію обміну холестерину.

Серце любить, коли ми у формі. Вважається, що людина повинна протягом життя зберігати вагу, яка була в неї у віці 25 років (якщо в дитинстві і юності у вас не було ожиріння або зайвої худорби).

Нашому серцю потрібно отримувати в достатніх кількостях таке.

Калій, оскільки він сприяє виведенню надмірної рідини з організму і поліпшенню діяльності серцевого м'яза. Багато калію у квасолі, сої, горосі, абрикосах, куразі, персиках, чорносливі, сушених білих грибах і підберезниках, чорному чаї, какао, згущеному незбираному молоці.

Магній, оскільки володіє судинорозширювальною і сечогінною дією. Багато його у гречці, вівсянці, горосі, квасолі, кавунах, фундуку, мигдалі, сушених підберезниках, чорному чаї, каві, халві, морській капусті.

Йод, оскільки сприятливо впливає на обмін речовин при атеросклерозі. Найбільш багаті йодом морепродукти: риба, кальмари, мідії, креветки, морська капуста. Міститься він також у м'ясі, яйцях, молоці, буряку, салаті, картоплі, капусті, огірках, винограді, сливах.

Вітамін С сприяє зміцненню кровоносних судин. Основні джерела: червоний солодкий перець, яблука, кріп, шипшина, обліпиха, смородина.

Вітамін Р сприяє зміцненню капілярів, зменшує проникність судинної стінки. Міститься в чорноплідній горобині, вишні, чорній смородині, чаї, зеленому горошку, апельсинах, лимонах, плодах шипшини, перці, малині, суниці.

ТЕРМОМЕТР

Вертолітна «швидка»

Після реконструкції відкрито Дніпропетровську районну лікарню, обладнану майданчиком для вертольоту, **повідомляє УНІАН.** Це перша районна лікарня області, де щодня чергуватиме екіпаж, який за лічені хвилини може доставити хворого вертольотом до спеціалізованого обласного лікувального закладу. Водночас у районній лікарні можна отримати весь спектр якісної лікувальної допомоги, зокрема екстреної.

Реконструкцію медичного закладу здійснено в межах програми підготовки регіону до проведення футбольного чемпіонату Євро-2012.

Перша допомога

У Вінниці введено в експлуатацію реконструйоване відділення анестезіології та інтенсивної терапії новонароджених обласної дитячої лікарні. Реконструкція відділення коштувала мільйон гривень, ще чотири мільйони гривень було витрачено на придбання медичного устаткування.

Відділення обладнано двома високочастотними установками вентиляції легенів для немовлят, а також 20 кювезами (інкубатори для виходжування дитини вагою від 500 грамів), лампами фототерапії для немовлят, 12 неонатальними столами (реанімаційне місце для немовлят).

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

Стрес підриває імунітет

Учені стверджують, що стресові ситуації в дитинстві мають дуже тривалу дію на здоров'я людини. Вони порівняли імунітет підлітків, які в дитинстві пережили стрес, із захисними функціями організму здорових дітей.

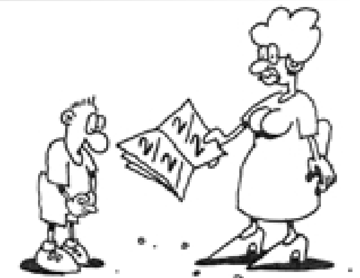

Дослідники перевірили рівень антитіл під час потрапляння вірусу в тіло дитини. В організмі здорового підлітка імунна система «тримає» вірус під контролем, виявляючи лише симптоми боротьби з ним — наприклад, легку слабкість. Організм з ослабленим імунітетом виробляє антитіла, щоб упоратися з вірусом.

Тому коли фахівці виявили клітини антитіл у підлітків, які пережили сильний стрес в дитинстві, вони дійшли висновку, що на здоров'я та імунітет впливає емоційний стан.

Імунітет не дається нам від народження, і який він буде, залежить від оточення в дитинстві і навіть стилю виховання, стверджують учені.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА

Сторінка підготовлена за матеріалами власних кореспондентів та інформагенцій.

Від алкоголізму не можна вилікувати, але одужати можна

Міносвіти заявило, що готує для учасників зовнішнього незалежного оцінювання автобуси та міліцейські машини *(Укрінформ)*

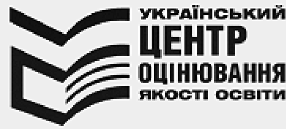

До Одеси з Донецька привезли мощі святого Миколая Чудотворця *(Укрінформ)*

Спогади «Говерли»

Лікувально–реабілітаційний центр «Говерла» серед оздоровниць Моршина вирізняється: перед будівлею стоїть гранітна стела з фігуркою Божої Матері та барельєфами героїв, котрі віддали життя за Україну. Ветерани ОУН–УПА, для яких збудовано «Говерлу», вважають: це не лише медзаклад, а тепла домівка, де вечорами звучать повстанські пісні, тчуться спогади. У гостях у колишніх вояків УПА та політв'язнів я записала розповіді людей, для яких слова «самостійна соборна Україна» з юності залишаються святими. З іменем України вони йшли на смерть. З думою про майбутнє України — живуть нині.

Зв'язкова Орлана

Ольга Турик (у дівоцтві Мороз) народилася 1925 року в селі Туринка на Львівщині. Її батько, Іван Мороз, служив у січових стрільцях Української Галицької Армії. Дітям — Ользі, Михайлу й Наталці — прищепив дух національної гідності.

У дев'ятнадцять літ Оля, випускниця Львівської гімназії, слідом за братом Михайлом, вступає до Організації Українських Націоналістів. Навчалась у хімічному технікумі й підпільній школі ОУН. Опанувала курси санітарки, розвідниці, зв'язкової. Коли виникла Українська Повстанська Армія, Оля Мороз (псевдо «Мавка-2») перевозила медінструменти та ліки для УПА. Добре володіючи польською та одним із діалектів німецької мови, успішно виконувала доручення. Згодом стала зв'язковою в Монети (Катерини Зарицької), пізніше — в легендарного провідника ОУН-УПА Орлана (Василя Галаси).

Орлан наказав переїхати до Перемишля — для розвідки, контактів із людьми, наближеними до Армії Крайової. Вродливій дівчині, що видавала себе за польку, це вдавалося блискуче.

— Заарештували мене 1947 року, — згадує срібнокоса жінка з синіми очима. — Слідство тривало 9 місяців. Били, мучили голодом, не давали спати. Умовляли стати «їхньою» людиною в нашому підпіллі. Це я відкинула. Вирок: 25 років ув'язнення.

У концтаборі Інти Оля-Мавка й інші дівчата осушували тундру. Кирками довбали канали, знімали вічну мерзлоту, під якою — вода. Оля відмовлялася працювати в мокрому одязі. За це її на місяць-два кидали до БУРу («барак усіленного режима»).

У 1954 році її переводять до Казахстану. У Карагандинській «зоні» вона пробуде ще три роки. Загалом — десять літ втраченої молодості. 1957 року справу переглянула спецкомісія. Ольгу Мороз випустили на волю.

— Тридцятидворічною повернулася я з таборів, — оповідає. — Дізналася, як загинув мій брат Михайло в одному з боїв УПА. Батька-інваліда за допомогу повстанцям ув'язнили, а мати до кінця 1950-х переховувалася від совєтської влади. Після мого одруження з колишнім політв'язнем Василем Туриком і народження сина та доньки, КДБ продовжував наді мною «опіку». Як і над сином, студентом Львівської політехніки.

— Тепер, — каже 84-літня Ольга Турик, — я часто міркую: що треба зробити, аби всі українці зі Сходу чи Заходу відчували себе дітьми рідної землі, за волю якої ми йшли на смерть...

Брат із Великої України

Петро, старший син Григорія Галаника, долучився до національно-визвольної боротьби сімнадцятилітнім.

— У нашій родині, — пригадує пан Петро, — було дев'ятеро дітей. Батьки виховували нас у любові до Бога і України. Батько казав: «Діти, молитва скелю ламає...».

Григорій Галаник у середині 1940-х завідував крамницею в селі Устя. Коли батько їхав за крамом до міста, Петро і торгував, і виконував обов'язки зв'язкового. Отримав псевдо Соколик і контактував зі станичним Ількoм Синишиним. Коли Ілько загинув, голова районової служби безпеки ОУН Ганушевський-Старий призначив Соколика станичним Усті.

— Станичним я був вісім місяців, — продовжує Петро Галаник. — У 1946 році переховував у підвалі крамниці поранених повстанців. Одужували — відправляв до лісу. Потім почув про загибель Ганушевського-Старого. Їх з Іваном Борсуком оточили енкаведисти, і побратими підірвали себе гранатами...

Соколика заарештували 30 липня 1947 року. Нещадно били, щоб довідатися про перебування похідних груп УПА. Хлопець мовчав. Тоді вночі його привезли на цвинтар. Біля свіжої ями старший конвою сказав: «Розкажеш — відпустимо. Не розкажеш — тут і порішимо». Юнак шкодував лише, що мама не дізнається, де могила сина. Старший схопив його за волосся й тицьнув лицем у мурашник. Петро благав у Богородиці швидкої смерті.

Після п'яти діб безперервних допитів 19-літньому Петру Галанику оголосили вирок: 10 років позбавлення волі і 5 —заслання. У Комі АРСР на нього чекали табори Інти та Абезі.

Нині 80-річний ветеран ОУН-УПА Петро Галаник живе у Стрию. Непосидючий, як у молодості.

— Щороку, — каже, — приїжджаю до Усті, вклоняюся могилам односельців, що загинули в бою з енкаведистами. Про той бій повідав мені Степан Горак, він дивом лишився живий.

Повстанці йшли у бік Карпат. Перепочивали в Усті. Опівночі — червона облава. Бій почався на світанку. Противник оточував похідну групу УПА. Повстанці відступали до лісу. Їх зустрів кулеметний вогонь — засідка. Степан кинувся до річки. І закляк, зустрівшись очі в очі з «облавцем». То був однолліток Степана. Мить вони дивилися один на одного. Раптом «облавець» видихнув: «Утікай!». Степан біг і чув кулеметну чергу, яку його ровесник-українець випустив у повітря.

— Щоразу Степан пригадує цю дивовижну історію і запитує: «Де він, мій рятівник з Великої України? Чи живий, здоровий? Молюся за нього. Мрію зустрітись, обняти, як рідного брата...». Я сам, — продовжує Петро Галаник, — думаю про таку зустріч східних і західних ветеранів. Нам нема чого ділити. Батьківщина-мати на всіх одна. Мусимо порозумітися. Так, як отой галицький хлопець з юнаком із Великої України...

«Матінко Божа, я тебе молю...»

— Нас у батьків було четверо доньок. Я, дві старші сестри: Оленка і Марічка та молодша Надійка, — оповідає член наглядової ради центру «Говерла» Анна Рудник. — Тато, Михайло Синишин, до 1939 року мав у Стрию шевську майстерню, магазин. Він закінчив Львівську політехніку. Наша родина мешкала у двоповерховому будинку, де найбільше багатство — велика бібліотека. Я ходила до гімназії, вдома нас навчали гри на фортепіано і скрипці. Ми любили тата, маму й няньку Розалію. Пам'ятаю, як ця молода жінка вкладала нас спати і промовляла молитву: «Світло — із хати, Син Божий — до хати. Матінко Божа, я тебе молю, дай Україні щастя і долю...».

1939 року майстерню націоналізували. Провід ОУН наказав Синишину залишитися директором на новоствореній взуттєво-швейній фабриці.

— Коли УПА почала бойові дії в нашому краї, — веде далі пані Анна, — батько відправляв повстанцям одяг та взуття з фабрики. У лютому 1946-го в Стрию було вбито зв'язкового Остапа. У нього знайшли накладні на отримання в Синишина амуніції. Батька заарештували, і ми ніколи більше не бачили його. Він загинув біля Тайшета. Згодом нас, малих, із мамою також вивезли до Сибіру...

Це сталося дощового листопада 1947 року. Сама природа ніби оплакувала людей, котрих виганяли з рідних домівок.

— Коли нас почали заганяти в вагони, — ледь тремтить голос старенької жінки, — ми гірко заплакали. Плакала і мама, і сотні інших дітей, жінок, котрих відправляли у безвість...

Поїзд із депортованими рухався вглиб Росії. Усіх мучили голод і спрага, заїдали паразити; спалахнули інфекційні хвороби. Мертвих конвоїри викидали через вікна.

— Дитяча пам'ять міцна, — зітхає пані Рудник, — і береже картини, які я воліла б забути. Досі виринають з пітьми минулого божевільні від горя очі жінки, котра у вагоні народила дитину. Дитя того ж дня померло, і його тільце викинули під потяг... Весь наш шлях з України до Сибіру встелений кістками безневинних жертв «червоної мітли»...

З Омська везли до Усть-Ішима підводами. Мороз сягав 50 градусів. Поселили в бараки. Меланію Синишину з дітьми взяла на квартиру голова сільради — дізналася, що українка вміє гарно шити. Всю зиму Меланія працювала. На весну, попередили, вона піде на лісоповал і житиме з дітьми в бараку.

...Лід скрес на Іртиші в середині червня. Меланія перехрестила 10-річну Анну і 8-літню Надійку, передала їх на пароплав, що йшов до Омська. Там їх мусила зустріти родичка.

— Не знаю, як удалося мамі все це,— дивується пані Анна, — але в Омську мене з Надійкою чекала... нянька Розалія. Вона привезла нас у Стрий, до тітки, маминої рідної сестри. А мама із старшими сестрами повернулася із Сибіру аж через десять літ. Їм не дозволили жити в Західній Україні, лише в Луганську. Здоров'я вони підірвали. П'ятнадцять літ була прикута до ліжка Оленка, і її доглядала матуся. За три місяці по смерті Оленки не стало й мами. Недовго прожила й Марічка. Два роки тому поховала я наймолодшу сестричку, Надійку... Господь Бог беріг мене в найтяжчі хвилини, мабуть, ще й тому, — розмірковує співрозмовниця, — що останні 14 літ я опікувалася сестрами Степана Бандери, Володимирою та Оксаною. Після майже 50-літньої сибірської неволі вони оселилися в 1990-х роках у Стрию. Я медпрацівник, і моя допомога їм була необхідна. Щодня бесідувати з цими шляхетними людьми, дбати про них — для мене була велика честь. Після смерті Володимири у 2001-му Оксана Бандера прожила ще сім літ. До останнього подиху вона, а мала ця свята жінка 91 рік, була при добрій пам'яті і ясному розумі. Я записала з її слів не одну сокровенну оповідь про сім'ю Бандерів. Мрію, щоб послав Бог сил і вміння переповісти це на сторінках книжки.

Болить серце, як згадаю

Колишній політв'язень сталінських концтаборів 83-річна Марія Уніат — жителька села Йосиповичі Стрийського району. Мешкає вона в невеликому будинку сама. Чоловік, також репресований, давно помер, а донька з родиною живе у Львові.

— Згадую пережите, — каже пані Марія, — й іноді самій не віриться, що пройшла всі Сибіри, табори, заслання і Бог дав сили повернутися додому живою...

Марічку та її подруг, котрі допомагали повстанцям, енкаведисти заарештували в березні 1945-го. Потрапила дівчина до стрийської в'язниці, де тримали її цілий рік.

— Це була страшна катівня. Водили на допити тільки вночі, а вдень не давали заснути. Жорстоко били щодня. Над багатьма дівчатами знущалися, гвалтували їх, мучили. Скільки закатовано там людей — ніхто не знав тоді і вже ніколи не взнає. Під стінами тюрми копали для вбитих все нові ями...

Після оголошення вироку — 10 років таборів і 5 — заслання — Марію відправили у спецтабір на Печору, де політв'язні будували залізницю. Потім новий етап — у Красноярський край.

— Нас везли баржами Єнісеєм на місце майбутнього Норильська,— веде далі пані Марія. — У нашій зоні — чотири тисячі жінок. Жили в переповнених бараках, які закривалися на ніч, на одязі — номери. Ми знімали вічну мерзлоту і копали котловани під будівлі. Мене опускали з відбійним молотком на дно котловану поглиблювати його. Цілий день ніхто не заглядав до ями, жива я чи ні. Наприкінці зміни бригадир обміряв виконану роботу. Як є норма — давали хліб, сто грамів каші і тарілку супу. Як ні — урізали харчі.

Це переповнило чашу терпіння засуджених. Підпільний страйковий комітет закликав не виходити на роботу.

— Дев'ять днів голодували, не виходили з бараків, — згадує Марія Уніат. — На десятий прибула спецкомісія з Москви. З нас зняли номери, відкрили бараки, дозволили писати листи. У 1954 році мене випустили, але без права їхати додому. Та й куди їхати? Тата вбили енкаведисти, маму з сестрою заслали в Хабаровський край, хату конфіскували.

Наприкінці 1950-х повернулась Марія до рідного краю. З чоловіком купили хатину, почали заводити господарство. Влада не давала спокою: відмовляли у прописці, мовляв, «їдьте, звідки приїхали». Дітей не приймали до школи...

— Давно то все було, а болить серце, як згадаю, — зітхає і посміхається маленька, рухлива пані Марія. — Тут, у «Говерлі», ми часто гомонимо про молоді роки, які у нас відібрала «зона». Говоримо про пенсії, які б нам повинна платити Росія. Адже це нашими руками будувалися російські залізниці, шляхи, шахти, міста. Нам нічого не потрібно від своєї держави, тільки б в Україні був лад і спокій. Щоб оберігала її Божа Матір. Щоб розуміли одне одного українці, хоч би де вони жили. Щоб любили Україну так, як ми...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси—Моршин—Черкаси.

На знімку: Анна Рудник, Петро Галаник, Михайло Сенів, Петро Петрів, Ольга Турик, Марія Уніат.

Фото автора.

Мусимо порозумітися. Так, як отой галицький хлопець з юнаком із Великої України...

Примирення непримиренних

Чи було можливим перемир'я між ОУН–УПА і комуністично–кадебістськими правителями УРСР?

Нині дехто, переважно молоді історики, вважає, що керівництво УПА повинне було реально оцінити міжнародну ситуацію сорокових — початку п'ятдесятих років і припинити кровопролиття, примиритися з супротивником, адже втрати українських патріотів були дуже великі.

Спроби такого примирення робились з обох боків. Про думку Романа Шухевича відносно примирення чи припинення кровопролиття можна судити зі статті його сина Юрка «Зустрічі з батьком».

Подаємо слова батька 16-річному синові: «Ти, очевидно, мрієш про підпілля, збройну боротьбу, але то тепер не на часі — ти і твоє покоління повинно вчитися. Бо ми, старше покоління, яке вибрало збройну боротьбу, приречене загинути в ній, будемо фізично винищені. Мине час, і ваше покоління має підняти народ на боротьбу за нашу державність. А хто буде це робити, коли і ви будете або знищені, або інтелектуально не готові до такої місії?».

Перша спроба примирення між УПА і радянською владою відбулася 1 березня 1945 року на хуторі Конюхи Козівського району Тернопільської області. Уповноважені першого секретаря ЦК КПУ Микити Хрущова були співробітниками КДБ: полковник Сергій Карін-Даниленко та капітан Хорошун. Уповноваженими головного командира УПА були начальник Військового штабу Дмитро Маївський і політреферент Головного проводу ОУН Яків Бусол. Маївського і Бусола охороняв загін спецпризначення УПА.

Напружені переговори тривали майже цілий день, проте останнє слово мала сказати Москва. І вона сказала своє «Нет», тому намічені подальші переговори так і не відбулися.

Друга спроба перемир'я була зініційована Шухевичем через львівських інтелектуалів, зокрема відому художницю Ярославу Музику. Її картини експонувалися в галереях Лос-Анджелеса, Чикаго, Неаполя, Праги. Вона була членом Спілки художників України. Музика під псевдо «Сова» звернулася з листом до першого секретаря Львівського обкому КПУ Івана Грушецького. Він мав військове звання генерал-лейтенанта.

Грушецький отримав «добро» від Хрущова і міністра УНКДБ С. Савченка, але знову Москва сказала своє традиційне «Нет».

Таким чином, і цього разу переговори, а можливо, і перемир'я, було зірвано. А сталося це в квітні 1948 року, коли кров ворогуючих сторін лилася вже не струмками, а потоками.

Третя відома спроба перемир'я відбулася після смерті Сталіна (5 березня 1953 року). Хоч це здається парадоксальним, але автором такого віртуального історичного повороту був найближчий соратник і співучасник злочинів Сталіна Лаврентій Павлович Берія. Він мав звання маршала і очолював об'єднані міністерства внутрішніх справ та держбезпеки СРСР.

Берія бомбардував Президію ЦК КПРС пропозиціями надати республікам більше самостійності, відновлення функціонування національних мов. Члени ЦК КПУ були шоковані, коли на засіданні ЦК міністр УНКДБ Павло Мешик почав розмовляти з першим секретарем Мельниковим українською мовою.

Мешик різко критикував партійних бонз за порушення ленінської національної політики. Він наказав припинити виконання смертних вироків членам ОУН-УПА, згорнув збройні операції проти неї. Почався перегляд справ засуджених підпільників і членів їх родин, засланих у Сибір. Заговорили про реабілітацію греко-католицької церкви!

За короткий час «правління» Берії «западенці» навіть встигли замінити на багатьох господарських посадах росіян, присланих з Москви.

Полковник Сергій Карін-Даниленко знову, цього разу за наказом не Хрущова, а Мешика, нав'язав контакти з головним командиром УПА полковником Василем Куком — «Юрієм Лемішем», котрий після смерті Шухевича очолив і УПА, і ОУН, і УГВР.

В листі на його ім'я серед різних пропозицій була обіцянка звільнити Йосипа Сліпого та інших в'язнів совісті із сталінського ГУЛАГу. Але ці пропозиції Берії аж ніяк не змогли задовольнити марксистських догматиків — Молотова, Суслова та інших. Вони, окрім турбот про «чистоту» ленінського вчення, побоювалися ще і за свої голови.

Берію ліквідували у класичному сталінському стилі. Його звинуватили у всіх смертних гріхах і розстріляли разом з прибічниками (включно з Павлом Мешиком).

Зрозуміло, що переговори з УПА припинилися, кров полилася рікою. Адже проти УПА кинули 12-ту сухумську і 29-ту орджонікідзевську каральні (!) дивізії НКВС, п'ять бригад чекістів, кавалерійський полк, танковий батальйон дивізії ім. Дзержинського з Москви, три бронепоїзди і авіацію.

До цієї армади приєдналися ще армійські і міліцейські загони, якими буквально нашпигували Західну Україну і які брали якнайактивнішу участь у «роззброєнні» УПА.

Втрати супротивників були відчутними. Вони складали майже одну тисячу партійно-господарського активу, близько п'яти тисяч синьопогонників і майже три тисячі «стребків» — так в народі називали членів «истребительных батальонов». Вони комплектувалися з колишніх ковпаківців і декласованих елементів з місцевого населення, але командири таких загонів були неодмінно московського походження.

Тепер КДБ і КПРС уже нема, але примирення так і не настало. Чому — це вже запитання не лише до «них», а й до всіх нас.

Михайло РОЙ.

«Афганцями» не народжуються

Війна в Афганістані, можливо, і не торкнулася кожної української родини, як колись Велика Вітчизняна. Але байдужим вона не залишила нікого. У 89–му останній солдат покинув територію страху, смерті і людських страждань. Але й двадцять років потому свідки та учасники подій так і залишаються в серці «афганцями».

З перших днів уведення радянських військ в Афганістан тема неоголошеної війни в суспільстві отримала подвійний стандарт сприйняття. Була офіційна пропаганда: причесана, ретельно відшліфована в руслі «генерального напрямку». Яка, до речі, наче спадок, перейшла до українського офіціозу. Була й неофіційна правда. Повертались додому солдати в цинкових домовинах, скалічені тілом, а вцілілі — з глибокими ранами в душах. Ошалілі від жаху матері, дізнаючись правдами і неправдами, куди направляють їхніх дітей, гналися за військовими ешелонами аж до самого південного кордону. Інші ночами на колінах просили Бога повернути синів живими. А в цей час «за річкою» солдати творили Подвиг. Прикривали товаришів, закривали грудьми командирів, гинули інколи даремно, виконуючи бездарні накази. Вони вмирали і калічились, залишаючись захисниками Вітчизни, незалежно від того, хто їх направив у Афганістан.

Відзначаючи двадцяту річницю виведення радянських військ з Афганістану, солдати Української спілки ветеранів Афганістану вкотре довели, що це одна з найпотужніших громадських організацій, здатних цементувати національну ідею. Спогади «афганців» — тоненький струмок, що підживлює саме поняття військово-патріотичного виховання нащадків. Поняття, звичайне для будь-якої авторитетної країни світу і вже майже забуте для України. Укази та бетонні пам'ятники не стануть до лав у лиху годину.

Саме тому, напередодні Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав та Дня захисника Вітчизни, побачила світ ще одна книга спогадів «Нас винты поднимут над землей афганской». Широкому загалу її презентували представники Регіонального медіа-центру Міністерства оборони України у місті Вінниця, чиї матеріали покладено в основу видання. Матеріали, підготовлені військовими журналістами — збірник замальовок, нарисів, розповідей, спогадів і статей, написаних як зі слів учасників описуваних подій, так і безпосередньо ними. У книзі використані рідкісні фотографії періоду війни в Афганістані. Розповіді прості й безхитрісні, адже й їхні герої — звичайні люди, звиклі називати все своїми іменами.

Це не спроба що-небудь переосмислити чи подивитися на події двадцятилітньої давності з іншого погляду. Це — художньо-документальне видання про радянських воїнів-інтернаціоналістів, хто з честю виконав свій військовий обов'язок, книга про долі солдатів і генералів, як льотчиків, так і інших вояків — словом, про тих, хто там, «за річкою», робив свою нелегку військову роботу...

Адже люди повинні пам'ятати, що в Україні живе унікальний генерал, який командував авіаційним полком в Афганістані і вивів його без людських втрат. І що цілі заводи можна назвати «афганцями», адже більшість із восьмиста вертольотів, відремонтованих на радянських авіаремонтних підприємствах для частин ВПС сорокової армії, відновлювалися саме в Конотопі. І що переважна частина героїв почала свій життєвий шлях на сільських полях, в шахтах, слюсарних майстернях, а не в інститутах дипломатії.

Було й інше. Життєвий молох невблаганний. Декому після повернення довелося прочитати своє прізвище на кладовищі, а іншому, який пройшов усі можливі кола пекла, так і залишитися «чорнобильцем» без статусів і «афганцем» без заслужених нагород. Є й такі, хто встиг стати не тільки «чорнобильцем» і «афганцем», а ще й миротворцем. Інтернаціональна допомога чи миротворча операція — для солдата все одно залишиться війною.

Українці, прапорщики та офіцери, служили, служать і працюють на користь суспільства. Своїми спогадами вони не просять додаткових нагород, вони радять не забувати. Дуже красномовно змалював ситуацію один з них: «Я впевнений — коли прийде біда, знайдуться нові герої, але, з огляду на сучасну систему, я не впевнений — чи буде їх достатня кількість, щоб рятувати країну».

Шукаючи заради рейтингу PR-ходи, сучасні мас-медіа, наче чорні копачі, піднімають з дна болото. І вже з чотирьох зрадників — три є українцями. І вже цілі десанти пам'яті на літаках з Росії висаджуються на українській землі, помпезно вітають українських побратимів, а своя влада, наче похапцем, по ходу справи пригадавши — дедалі важче «піаритись» на старих проблемах. Керівні особи держави, вітаючи випускників найпрестижніших навчальних закладів, полюбляють епітети на кшталт «еліта України, майбутнє нації». В народі кажуть простіше — «золота молодь». Де було б це «золото», якби прості хлопці грудьми не захищали Батьківщину? Знову за кордоном чи разом з батьками на чужій панщині. Не буде золотого майбутнього, якщо забудемо минуле, вкотре перепишемо на догоду політичній кон'юнктурі! XXI століття не стало більш мирним для світу. Захопившись зароблянням легких грошей, напевне, ми єдині цього не помічаємо.

Навіть звичайне діло — видання книги про «афганців» стало в умовах нової економічної політики, наче подвиг. Але завдяки восьми підприємствам концерну «Авіаводремонт» Міністерства оборони України військові журналісти спробували поєднати паралелі історичного минулого і непростого сьогодення, щоб військово-патріотичне виховання в Україні на початку XXI сторіччя теж не стало глибокою історією.

Сергій СИЗОНЕНКО.

РЕГІОНИ

КИЇВ

Пильність продавців студенти «перевіряли» підробкою

Двох молодих людей днями затримали у столичному магазині побутової техніки, де вони вибрали ноутбук вартістю майже 4 300 гривень і намагалися оплатити покупку за допомогою підробленої пластикової картки. Шахраї виявилися студентами київського технікуму, у кожного з них при собі було по дві підроблені картки одного з українських банків. Затримані пояснили, що у такий спосіб вирішили перевірити на пильність персонал магазину.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Чорні дні волинських вовків

Сніг, що випав наприкінці минулого тижня, дав змогу мисливцям держлісгоспів Волині продовжити облавне полювання на вовків. За чотири останні дні в Маневицькому і Ківерцівському районах вбито п'ять хижаків. Ще двох вовків у сусідніх з Волинню лісах Рівненщини знищили працівники лісової охорони Деражненського лісництва Клеванського держлісгоспу і Костопільського держлісгоспу. Загалом з початку мисливського сезону з життям розпрощалися чотирнадцять «санітарів лісу».

Микола ЯКИМЕНКО.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Азарт — на користь державі

Лише протягом місяця півтора десятка перевірок у сфері грального бізнесу принесли додатково 116 тисяч гривень податків. Так податківці викрили у Старокостянтинові заклад без дозвільних документів. Наразі готуються заходи, спрямовані на викриття порушень у сфері азартних ігор, бо недосконалість законодавства сприяє тіньовим оборудкам. Часто через мережу гральних закладів відмиваються прибутки, отримані злочинним шляхом. Торік працівники структурних підрозділів ДПА у Хмельницькій області здійснили понад чотириста перевірок. За їх результатами донараховано 1,8 мільйона гривень, стягнуто 243 тисячі гривень штрафів та вилучено 72 гральні автомати.

Ірина КОЗАК.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ.

Тореадора напідпитку бик відправив на лікарняний

У Ніжинську міську лікарню доставлено пошматованого биком місцевого жителя, який напідпитку вирішив спробувати себе в ролі тореадора. У кошарі агрофірми «Ніжинська» йому не вдалося довго протриматися. Роздратований бик, поваливши непроханого 25-річного гостя, завдав йому чимало болючих ударів. Дивом молодик залишився живий.

Цьогоріч це вже другий випадок, коли символ року проявляє свою неприборкану силу. Так, у січні в Семенівці бик вибіг на вулицю і напав на 52-річного чоловіка. Той, отримавши травму, заскочив додому, щоб узяти рушницю і забити бугая. Але від хвилювання поцілив сусідові в ногу.

Незаконно приватизований технікум повернули державі

Приміщення Чернігівського радіомеханічного технікуму вилучено з власності ВАТ «ЧеЗаРа». Таке рішення прийняв Господарський суд Києва. Право власності на будівлю визначено за Фондом держмайна України. Тепер закладом освіти опікуватиметься Міністерство освіти і науки України, а викладачі й студенти нарешті перестануть непокоїтися, що незаконно приватизований навчальний комплекс використовуватиметься не за цільовим призначенням.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чому чиновники затягують паски не на собі, а на нас?

Висловити свою громадянську позицію стосовно кризових явищ мене змусило затвердження на попередній сесії Зіньківської районної ради заходів з мінімізації негативного впливу загальнодержавної економічної кризи на соціально-економічний розвиток району.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Виступаючи тоді, я наголосив, що високопосадовці держави, лякаючи економічною світовою кризою власний народ, уже тривалий час знаходяться в політичній кризі. Існує реальна можливість її переростання в соціальну, що є загрозою безпеки держави. Банкіри, промисловці, високопосадовці власні борги й прорахунки перекладають на плечі держави, області, району, села, на нас — пересічних платників податків.

Складається враження, що для декого криза — це бізнес, а влада не тільки не може впоратися з цим явищем, яке набирає обертів, а й демонструє повне нерозуміння суті того, що відбувається. Країна вступила в загальну суспільну кризу — кризу зневіри. На фоні цього відбувається свідомий розвал економіки, торжествує її величність корупція, що охопила всі сторони нашого життя, а країна, образно кажучи, рухається із зав'язаними очима, влада замість рішучих і радикальних заходів на всіх рівнях укотре закликає і впроваджує на практиці «політику затягування пасків» для українців. Але затягувати паски повинні не громадяни району, а передусім центральна влада через обмеження видатків на утримання секретаріату Президента України, Верховної Ради, Кабінету Міністрів принаймні на 50%, врешті-решт скасувати пільги та привілеї «народним» обранцям та чільним посадовцям.

Чому б не запровадити податки на розкіш: елітну нерухомість, дорогі автомобілі іноземного виробництва, обмежити відрядження за межі держави, окрім офіційних? Варто було б істотно скоротити видачу звань «заслужених» та «народних», орденоносців і Героїв України для високопосадовців, адже, перевірте, серед нагороджених незначна кількість представників із народу. Людей достойних, як правило, нагорода не знаходить, а розраховуються за такі привілеї з державного бюджету. Народ чекає прийняття законів, указів Президента, постанов уряду щодо подолання соціально-економічної та політичної кризи в державі й головне — їх виконання. Українська економіка потребує підтримки, в тому числі й через обмеження імпорту. І важливо домогтися, щоб у державі домінуючою була не іноземна валюта, а національна.

> Глибоко переконаний, що влада повинна починати з себе — з Києва, а не із Зінькова чи села.

Глибоко переконаний, що влада повинна починати з себе — з Києва, а не із Зінькова чи села. Потрібне скорочення апарату не районної чи сільської ради, а держустанов, які дублюють одна одну, а значить, працюють не з наближенням до людини, а затягують українця в бюрократичне болото. На часі запровадження мораторію на підвищення зарплати й пенсії достойникам, яка не повинна сягати десятиразового збільшення від мінімальної. Ось частково шляхи подолання кризи влади, яка працює по-старому, а живе по-новому. Ці та інші мої пропозиції лягли в основу Звернення районної ради до Верховної Ради України, Кабінету Міністрів, секретаріату Президента.

Влада, яка довела країну до кризи, вивести з неї не зможе, та й не має бажання через відсутність української національної ідеї в душах керівної «еліти». Слово за новими політиками та народом.

Олексій КАРПЕНКО,
керівник Зіньківського інформаційно-консультативного Центру з захисту прав людини, голова постійної комісії районної ради з питань депутатської діяльності та органів місцевого самоврядування.

Полтавська область.

Як порушити закон і залишитися без покарання *

Яскравим тому підтвердженням стала справа судді Придніпровського районного суду Черкас Ірини Павроз, якій за злочинні діяння спочатку ставилося три статті Кримінального кодексу.

Відомо, що куплене за кордоном авто під час ввезення в Україну потрібно розмитнювати. От тільки ціна такої процедури іноді перевищує половину вартості машини. Тому заповзятливі автолюбителі почали шукати інші шляхи розв'язання цієї проблеми. Спочатку вони через підставних осіб перепродували нерозмитнені машини, а потім, щоб визнати угоду купівлі-продажу дійсною, подавали позови до суду, де була своя людина — суддя Придніпровського району міста Черкаси Ірина Павроз. Вона відкривала за фіктивними позовними заявами «мертві» справи, реєструючи їх під липовими номерами, а потім виносила рішення, згідно з якими позивачі ставали власниками авто без сплати митних зборів. Після чого новоспечені власники вирушали в ДАІ реєструвати за місцем свого проживання придбаний у незаконний спосіб автомобіль на підставі рішення судді Павроз, яка зобов'язувала даішників не перешкоджати їм у цьому. Після того, як таких рішень стало дуже багато, столичні даішники забили тривогу. Перший на їхні офіційні запити відгукнувся голова Придніпровського районного суду Черкас Смоляр. Він під час службової перевірки виявив наявність фіктивних справ у судді Павроз, у зв'язку з чим подав клопотання до компетентних органів про її звільнення. Мабуть, позбавлення дохідного місця для Ірини Аркадіївни стало найтяжчим наслідком у цій історії, оскільки кримінальної відповідальності за вчинене вона так і не зазнала.

Ірина Павроз до початку своєї суддівської кар'єри в 2002 році значилася в прокуратурі Придніпровського району Черкас. Після чого пішла на підвищення в обласну прокуратуру. За такого досвіду роботи проводити злочинні махінації з прийняттям неправосудних рішень стало справою техніки. До того ж афера виявилась досить вигідною, оскільки машини, що незаконно вводилися в оборот на території України, були непрості.

Спочатку проти громадянки Ірини Павроз була порушена кримінальна справа за фактом зловживання службовим становищем (ч. 2 ст. 364 КК України), службової підробки документів (ч. 2 ст. 366 КК) і винесення свідомо неправосудних рішень (ч. 2 ст. 375 КК). Але під час слідства обвинувачення за першими двома статтями з підозрюваної було знято через... відсутність в її діях складу злочину. Більше того, саме досудове слідство у зв'язку з погіршенням стану здоров'я підслідної регулярно припинялося, а потім знову відновлювалося. За цей час Павроз для пом'якшення міри покарання встигла оформити інвалідність II групи й посвідчення чорнобильця. А все тому, що розслідування проводили в рідній Придніпровській прокуратурі.

Така само справа і з винесенням вироку, вірніше, повним виправданням підсудної на підставі п. «б» ст. 1 Закону України «Про амністію» від 17.07.2007 року. Це рішення Смілянський міськрайонний суд Черкаської області прийняв 15.05.2008 року.

Мабуть, такий варіант розв'язки був заздалегідь продуманий обвинувачуваною. Але його втілення затяглося у зв'язку з реалізацією процедури закриття двох кримінальних справ, порушених за фактом зловживання службовим становищем і службовою підробкою документів. Залишалося тільки «відмазатися» від обвинувачень у прийнятті неправосудних рішень. Як бачимо, зробити це в рідній області було неважко. Тим паче що власниками шикарних іномарок, за неофіційними даними, є представники вищих ешелонів влади. Хоча збитки, які завдано державі від злочинної діяльності судді Павроз, обчислюються двома мільйонами гривень. Незважаючи на це, цивільний позов про відшкодування матеріального збитку прокурором Придніпровського району Черкас Юрієм Заплотинським так і не був заявлений, а рішення про виправдання підсудної Павроз ним не оскаржувалося в апеляційному суді. Громадськість Черкас звернулася до Генеральної прокуратури, СБУ та Верховної Ради України із проханням перевірити законність рішень органу досудового слідства за цією кримінальною справою. Адже закон — один для всіх.

Олександра ТИМОЩУК.

* Передрук статті із всеукраїнської правової газети «Правосуддя України», №3(35) 29 січня — 11 лютого 2009 року (зі скороченнями).

Збитки, які завдано державі від злочинної діяльності судді, обчислюються двома мільйонами гривень

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація про повторний продаж об'єкта державної власності на аукціоні

Лот 1 - Нежитлова адміністративна будівля (Літ. А-3), заг. пл. 1642,8 $м^2$, приямки (а, $а^1$, $а^2$), огорожа (№1-4), ворота (№5,7), вентиляційний канал (№6), мостіння (І, ІІ); 1970 р.п.; первісна вартість 505589 грн.; сума зносу 380601,99 грн.; стіни - цегла, фундамент - цегла, бетон; основні комунікації наявні; розташовані на зем. ділянці пл. 1064 $м^2$ за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 34, належить Дніпропетровській обласній державній адміністрації. Поч. вартість продажу 9560334 грн. (у т.ч. ПДВ). Ознайомлення: ПН-ПТ з 10.00 до 15.00 г. за місцем розташування. Переможець аукціону зобов'язаний оплатити товарній біржі "Дніпропетровська біржа" вартість робіт з організації та проведення аукціону. Кінцевий строк прийняття заяв на участь в аукціоні - 23.03.2009 р. Заява подається разом з пакетом необхідних для її реєстрації документів, включаючи платіжні документи про сплату внесків (без ПДВ): реєстраційний - 100 грн., гарантійний - 956033,40 грн. на п/р товарної біржі "Дніпропетровська біржа" №26004050205940 у КБ "Приватбанк", МФО 305299, код 34734763. Аукціон відбудеться 27.03.2009 р. об 11-00 г. на товарній біржі "Дніпропетровська біржа" за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 49.Час роботи служби з організації аукціону: щодня з 09.00 до 15.00 (крім суботи та неділі) за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 49 тел. (056) 790-32-99.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

18 лютого 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду. Учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "КРЕДИТ-ОПТИМА" (м. Київ, реєстраційний номер в реєстрі Фонду № 201) змінив назву на **Відкрите акціонерне товариство "Кредит Оптима Банк"** (свідоцтво учасника Фонду № 192 від 18.02.2009 р.).

8-800 3081080 www.fg.org.ua

Господарський суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, п-кт Миру, 20) постановою від 18.09.2008 р. у справі № 4/120 б/35 відкрив ліквідаційну процедуру, щодо Фермерського господарства «Агролюкс», код за ЄДРПОУ 32889110 (16500, вул. Першотравнева, 33/48, м. Бахмач Чернігівської області). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стук Ірину Михайлівну (ліцензія Мінекономіки України від 23.03.2006 р., серія АБ № 271749 (14008, м. Чернігів, пров. Нахімова, 50).

У зв'язку з реорганізацією ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ДОЧІРНІЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ» (код ЄДРПОУ 25959784, адреса: 01034, м. Київ, вул. Володимирська, 46) змінило свою назву на: повна назва «ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ДОЧІРНІЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ», скорочена: ВАТ «СБЕРБАНК РОСІЇ». Свідоцтво про реєстрацію серії А01 № 305857, видане Шевченківською районною у місті Києві державною адміністрацією 03.02.2009. Банківська ліцензія № 198 від 13.02.2009.

Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 25.02.2008 року по справі №19/35/08 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Придніпровська інженерінгова компанія», код ЄДРПОУ 33127691, 69000, м. Запоріжжя, вул. Кремлівська, 63-А, та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до ст. 52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 18.11.2008 року по справі за №19/35/08 ліквідатором ТОВ «Придніпровська інженерінгова компанія» призначено арбітражного керуючого - Багмета Сергія Володимировича, ліцензія арбітражного керуючого АВ №347107 від 23.07.2007 р. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 69104, м. Запоріжжя, а/с 1064, т.: (061) 233-96-83, 701-01-94.

Господарським судом Закарпатської області визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо наступних підприємств:

Постановою від 06.02.2009р. по справі № 16/177 - відкрите акціонерне товариство "Ужгородський млин" (адреса: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Мукачівська, 71, код ЄДРПОУ 00954082);

Постановою від 24.04.2008р. по справі № 6/210 - приватне підприємство "Автосвіт" (адреса: 90040, Закарпатська область, Міжгірський район, с.Синевирська Поляна, 355, код ЄДРПОУ 32730023).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ракущинець А.А. (ліцензія АВ № 158243 від 19.09.2006р., адреса: 88000, Закарпатська область, м.Ужгород, вул. Богомольця, 12, кв. 59, поштова адреса: м. Ужгород, вул. Підградська, 59). Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Закарпатської області за адресою: 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а.

Акціонерний банк "Національні інвестиції" повідомляє про проведення „14" квітня 2009 року річних загальних Зборів акціонерів банку

Збори відбудуться о 16:00 у приміщенні банку за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 54, з таким порядком денним:

1. Звіт Правління банку про підсумки роботи за 2008 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії і зовнішнього аудитора про підсумки фінансово-господарської діяльності банку за 2008 рік.
3. Затвердження результатів діяльності банку за 2008 рік.
4. Розподіл прибутку банку за 2008 рік.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ
фінансово-господарської діяльності
Акціонерного банку „Національні інвестиції", м. Київ (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	Звітний, 2008 рік	Попередній, 2007 рік
Усього активів	1320715	851970
Основні засоби	1467	1500
Довгострокові фінансові інвестиції	0	0
Запаси	66	61
Сумарна дебіторська заборгованість	54	45
Грошові кошти та їх еквіваленти	376733	129011
Нерозподілений прибуток	0	0
Власний капітал	82764	69424
Статутний капітал	50000	41000
Довгострокові зобов'язання	1433	179
Поточні зобов'язання	74	21
Чистий прибуток (збиток)	7479	8038
Середньорічна кількість акцій (шт.)	164219	124000
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	129	120

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитися з 9-00 до 15-45 за місцем проведення загальних зборів акціонерів. Для реєстрації учасникам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів додатково необхідно мати довіреність на участь у зборах.

Телефон для довідок: (044) 490-81-41.

Спостережна рада АБ "Національні інвестиції"

Ліцензія НБУ № 78 від 14.12.2001.

Постановою Господарського суду м. Києва від 11.02.2009 р. по справі №15/56-б визнано банкрутом ТОВ «Крісті» (03115, м. Київ, вул. Хмельницька, 10, код ЄДРПОУ 32996360). Вимоги приймаються ліквідатором ТОВ «Оілтех» за адресою - 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) виніс Постанову по справі № 12/59б від 10.07.2008 р, якою Мале приватне підприємство «Ерідан» (адреса: м. Стаханов Луганської області, вул. Б. Хмельницького, буд. 77 (м. Стаханов, вул. Дзержинського, буд. 7А, кв. 3), ідентифікаційний номер: 20183764), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру 10.03.2009 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Швидкого Олексія Олександровича (адреса: 91054, м. Луганськ, кв. Норинського, буд. 5, кв. 132, ліцензія серії АВ № 307315 від 16.03.2007 р.). Претензії кредиторів виймаються протягом одного місяця з дня публікації даного оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановою від 13.11.2008 р. у справі №10-01-08/3453 визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру щодо державного виробничого підприємства «Хлібзавод «Дорожній» (20700, Черкаська область, м. Сміла, вул. Лобачевського, 1-а, код ЄДРПОУ 14205088, п/р 2600301788361 у Філії «Відділення Промінвестбанку м. Черкаси», МФО 354091). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пилипенко Тетяну Вікторівну (ліцензія серія АБ №271638 від 29.12.2005 р.), яка проживає за адресою: м. Черкаси, вул. Гагаріна, буд. 83, кв. 29, тел.: 76-47-89. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Шановні акціонери!
Правління ВАТ "Костянтинівський завод "Втормет" повідомляє

про проведення загальних зборів акціонерів Товариства, що відбудуться 16 квітня 2009 року о 13 - 00 години за адресою: м.Костянтинівка, вул.Леніна, 1 , актовий зал.

Порядок денний :

1. Звіт Правління ВАТ "Костянтинівський завод "Втормет" про діяльність Товариства за 2008 рік та затвердження фінансової звітності.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії про діяльність Товариства за 2008 рік.
3. Звіт Спостережної ради Товариства за 2008 рік.
4. Затвердження розподілу прибутку за 2008 рік.
5. Затвердження заплановоного розподілу прибутку на 2009 рік.

Основні показники фінансово — господарської діяльності ВАТ "Костянтинівський завод "Втормет" (тис.грн.)

Назва показника	Період	
	звітний	Попередній
Усього активів	12502,0	11861,0
Основні засоби	8425,0	8176,0
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	1638,0	1507,0
Сумарна дебіторська заборгованість	2053,0	2018,0
Грошові кошти та їх еквіваленти	386,0	160,0
Нерозподілений прибуток	(3301,0)	(2775,0)
Власний капітал	9101,0	9627,0
Статутний капітал	12402,0	12402,0
Довгострокові зобов'язання	162,0	158,0
Поточні зобов'язання	3237,0	2076,0
Чистий прибуток (збиток)	(526,0)	+343,8
Середньорічна кількість акцій (шт.)	1922800	1922800
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	283	298

Реєстрація акціонерів 16 квітня 2009 року з 12 - 00 до 12 - 45 у приміщенні актового залу. При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонера-доручення, оформлене у встановленому порядку і документ, що посвідчує особу. Ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним зборів, можливо за місцезнаходженням Товариства: 85103, м. Костянтинівка вул.Леніна, 1, плановоекономічний відділ 14 - 15 квітня 2009 року.

Правління.

Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 22 січня 2009 року порушено справу №Б-23/4 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «АГРОПРОДІНВЕСТ-Р», 77000, Івано-Франківська обл., Рогатинський р-н, м. Рогатин, вул. Мухи, 12, код ЄДРПОУ 34158593, р/р 260019234 в ІФ ОД «Райффайзен Банк «АВАЛЬ», МФО 336462. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Сеника Романа Івановича (76008, м. Івано-Франківськ-8, а/с - 26, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства, серія АВ №307297 від 07.03.2007 р.). Претензії кредиторів та заяви осіб, що виявили бажання взяти участь у санації боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ВЕСТ ФАЙНЕНС ЕНД КРЕДИТ БАНК»

(Свідоцтво про державну реєстрацію № 1 070 102 0000 022823 від 27.01.2009, ід. код ЄДРПОУ 34575675, Свідоцтво про реєстрацію НБУ № 311 від 04.10.2006)

повідомляє про зміну своєї повної назви на ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ВЕСТ ФАЙНЕНС ЕНД КРЕДИТ БАНК» у зв'язку з реорганізацією Банку шляхом перетворення.

За додатковою інформацією звертайтеся за адресою: 03150, м. Київ, вул. Ковпака, 17, тел./факс: 8 (044) 569-91-00.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 10.02.2009 р. по справі №2/243-08-5390 визнано банкрутом Приватне Підприємство «АБК Меридіанінвест» (65009, м. Одеса, вул. Зоопаркова, 25, код ЄДРПОУ - 35117402) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Камсаряна А. Б. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 11.02.2009 р. по справі №15/51-б визнано банкрутом ТОВ "Агротехмет інвест" (04116, м. Київ, вул. Ванди Василевської, 18, ЄДРПОУ 35649297). Вимоги приймаються ліквідатором ТОВ «Ватіка» за адресою - 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 03.02.09 р. по справі № 10/6-09 визнано банкрутом приватне підприємство «Олександр-2005» (м. Вінниця, вул. Пирогова, 115, код 33911995). Ліквідатором по справі призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) постановою від 09 лютого 2009 року по справі №2/222-Б визнав банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Хоняківське» (с. Хоняків Славутського району Хмельницької області) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Білика Володимира Анатолійовича (ліцензія АБ №271791 від 06.05.2006 року), 31100, Хмельницька область, м. Старокостянтинів, вул. Попова, 15/63).

Постановою господарського суду міста Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Суворова, 21) Дочірнє підприємство «Виробничо-соціальний комплекс «Маяк-Скиф» Відкритого акціонерного товариства «Севастопольський Маяк» (99053, м. Севастополь, Фіолентовське шосе, 1, ідентифікаційний код 25132857) визнано банкрутом (справа №5020-5/548). Ліквідатором призначений Дербін Володимир Леонідович (ліцензія АБ №116219 від 05.01.2005 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 29.01.2009 р. у справі №Б26/305-08 визнано банкрутом фізичну особу - підприємця Котенко Сергія Миколайовича, м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, вул. Маршала Жукова, б. 9, кв. 97, ідентифікаційний №2322419371 та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Андросову Вікторію Євгеніївну, ліцензія АВ №307250 від 26.02.2007 р., ідентифікаційний №2788600606, адреса для листування: 49089, м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля, 17, к. 112. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня публікації даного оголошення.

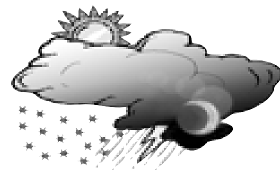

В Україні очікується мінлива хмарність, без істотних опадів, лише у південній частині сніг та мокрий сніг, у Криму з дощем. На дорогах ожеледиця. Вітер переважно північно-східний, 5—10 м/с, на півдні та сході окремі пориви 15—18 м/с. Температура вночі 7—12°, при проясненнях подекуди 15° морозу, вдень від 3° морозу до 2° тепла; у південній частині та на Закарпатті вночі 2—7° морозу (у Криму близько 0°), вдень 1—6° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ЛЮТОГО

❒ 1871. Народилась Леся Українка. ❒ 1882. Помер Петро Кішка, матрос, герой першої Севастопольської оборони. ❒ 1914. У Києві пройшли демонстрації і політичні страйки через заборону святкування 100-річчя з дня народження Шевченка. ❒ 1922. У Радянській державі розпочалось вилучення церковних цінностей на користь "боротьби з голодом у Поволжі і для обнасіннення його полів". ❒ 1954. Помер письменник Юрій Яновський (романи "Вершники", "Чотири шаблі" та ін. твори). ❒ 1956. На XX з'їзді КПРС на закритому засіданні виступив Микита Хрущов з доповіддю "Про культ особи та його наслідки".

З УСЬОГО СВІТУ

Борсуки-«археологи»

Коли борсуки риють свої нори, всі знайдені ними камінчики й інші тверді предмети вони старанно виносять на поверхню. У земляних гірках, насипаних борсуками біля своїх нір, учені-археологи не раз робили найцікавіші знахідки. Наприклад, на південному-сході Болгарії борсуками був «відкритий»... цілий римський військовий табір. Археологи звернули увагу на неймовірну кількість керамічних черепків біля борсукових нір. У цьому місці було почато ретельні археологічні розкопки. Борсуки допомогли вченим знайти поселення, побудоване легіонерами 1900 років тому.

Фото з сайту www.zooclub.ru

Родичі ананаса

На півночі Мексики його називають «іспанський мох». Зовні рослина дійсно нагадує мох, однак ботаніки відносять його до сімейства бромелієвих трав — далеких родичів ананаса. І недарма цей невибагливий мешканець напівпустелі привернув пильну увагу вчених, тісно пов'язаних із промисловістю. Річ у тому, що нитки з «іспанського моху» міцніше за деякі синтетичні волокна. Сплетені з них канати конкурують зі сталевими. Якщо впустити на землю пляшку, обплетену нитками «моху», то вона не розбивається. А просмажені у вакуумі його грудочки дають чудове активоване вугілля для очищення стічних вод. Тому вчені й зайнялися проблемою вирощування цього «родича ананаса» на плантаціях.

Та, що вічно чекає...

Колись у невеликому аляскинському селищі Кулукак, розташованому в гирлі ріки з тією же назвою, жила молода красива жінка. Прийшов час і вона вийшла заміж. На легкому і швидкому каяку виходив чоловік-мисливець у холодне море за звіром. А одного разу не повернувся. За звичаєм тих місць усі мисливці селища по черзі приносили жінці та її маленькій дочці частину своєї здобичі. Вмовляли вдову вдруге вийти заміж, але вона відмовлялася.

День у день виходила жінка з дитиною за спиною на пустельний берег моря. Додому поверталася, тільки щоб підкріпитися та погодувати дочку. Але одного разу не повернулася й вона. Сусіди спохопилися тільки на третій день. Кинулися шукати, але знайшли на березі лише... скорботну кам'яну фігуру.

Вона і тепер стоїть в довгій парці на тому самому місці, спрямувавши погляд у простори Берингова моря. І кожен, хто ввійшов у бухту Кулукак, може її побачити. Але не відразу. Фігура, що піднімається над тундрою більш ніж на три метри, так зливається з місцевістю, що з моря її можна розрізнити лише за чотириста метрів від берега.

Вважається поганою прикметою, якщо відвідувач, ідучи, нічого їстівного не залишить кам'яній жінці. Тому поруч завжди можна побачити залишену кимсь консервну банку, пакети з провіантом...

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Чого партійний секретар жахнувся

КАЖУТЬ, ТАК І БУЛО

Французький письменник і сатирик XVII століття Жан Лабрюстер якось сказав: «Цікавість — це гострий інтерес не до того, що добре й чудово, а до того, що рідкісне». Сказане й сьогодні стосується практично будь-якого виду людської діяльності. Не стала винятком у цьому й журналістика. У тому числі й радянська. Щоправда, в ті часи вітчизняні акули пера й мікрофона воліли, як то кажуть, тримати язика за зубами. А от сьогодні можна дозволити собі майже все, і навіть трохи більше. За довгі роки роботи в пресі мені запам'яталося кілька таких історій.

Одну розповіли друзі-телевізійники. У застійні 70-ті роки минулого сторіччя, коли всі важливі (та й не дуже) питання вирішували виняткове в Москві (як-от, приміром, затвердження проекту будівництва якої-небудь сільської школи на Івано-Франківщині), в СРСР був один аспект діяльності, непідвладний навіть Кремлю! Мова про вибори дійсних членів Академії наук. Обирали їх самі (вже дійсні!) академіки таємним голосуванням: біла куля — «за», чорна — «проти». Все просто й складно. Останнє тому, що академікам же не накажеш!

Це на собі відчув тоді секретар ЦК Компартії Радянського Союзу Борис Пономарьов, котрий відповідав, так би мовити, за міжнародний рух. Як хотілося Борисові Миколайовичу зарахувати себе до еліти радянської науки! Утім далі члена-кореспондента довгі роки вирости не вдавалося. Люди з галузевого відділу науки ЦК працювали індивідуально з кожним академіком. Усі з розумінням знизували плечима й обіцяли усіляку підтримку. Але результати незмінно були плачевні: одна біла куля, інші — чорні. І от що цікаво: таке співвідношення було аж ніяк не випадковим. Академіки чітко давали зрозуміти партійному бонзі, хто є хто. Перебачаю запитання: а як же біла куля? Чому незмінно одна? Отут-то й було закладено, треба сказати, сіль запитання. Коли партійці після виборів ішли по черговому колу, кожен з академіків, не моргнувши оком, казав: «Ну що можна вдіяти? Я ж голосував «за»!»

Можна зрозуміти, що така ситуація не додавала щиросердної доброти сухенькому, але міцному кандидатові в члени політбюро єдиної на той час партії. Як можна й здогадатися про криві посмішки після кожного такого провалу колег з партеліти. Утім, історія зовсім про інше.

Не пам'ятаю вже для чого, але довелося секретареві Пономарьову виступити по Центральному телебаченню. І в той момент, коли він із захопленням почав розповідати про міжнародний комуністичний рух, у студії пролунав гуркіт (а треба сказати, що тоді майже всі виступи йшли прямо в ефір).

Борис Миколайович здригнувся, мимоволі оглянувся на звук, але одразу продовжив свій виступ. А закінчивши — піднявся із крісла, сухо попрощався з режисерами й миттєво відбув, не заходячи до голови Держтелерадіо. Той, не раз битий (посада ж — гаряча!) відчув недобре і вже очікував відповідного дзвінка.

Але всю останню частину вечора урядовий телефон мовчав, як і наступного дня.

І тільки за добу голова комітету почув у слухавці скрипучий голос Бориса Миколайовича: «А знаєте, мені було навіть цікаво, а то завжди все — як по маслу, а тут гуркіт, лампи вибухнули. Люди поводилися спокійно, кожен продовжував виконувати свою роботу. Молодці! Ви там їх не карайте за це! Усяке може бути! Я так і на Політбюро доповів!».

Не знаю, що тоді подумав досвідчений телевізійник, але гадаю, що серед його думок швидше за все промайнуло: «Хвалити Бога — пронесло!». А дивуватися тут нема чого, адже в пам'яті багатьох ще були свіжі спогади про надзвичайну сталінську суворість!

В. Н.

Остання таємниця Діви Марії

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Діва Марія, мати Ісуса Христа, похована зовсім не в Туреччині й не в Єрусалимі, як вважалося, а в невеликій старовинній церкві на острові Англсі в Уельсі, таке твердження зробив у своїй книзі «Таємниця Діви Марії» британський історик Грехем Філліпс. Після багаторічних пошуків він дійшов висновку, що останні роки життя Діва Марія провела не з Іоанном Євангелістом, якого, за свідченням одного з Євангелій, Ісус Христос перед смертю просив подбати про свою матір, а з іншим послідовником Христа, який також згадується у Новому Завіті, — Йосипом Аримафійським. Ця досить багата людина займалася торгівлею і подалася у справах до Уельса, в містечко Гластонбері, розташоване в сучасному графстві Сомерсет.

Грехем Філліпс обгрунтував свою теорію і ще одним документом. У Новому Завіті сказано, що Ісус попросив свого учня подбати про Діву Марію після його смерті, уже коли його розіпнули. Але там же говориться, що в момент розп'яття сина Божого біля хреста стояли тільки Діва Марія, Марія Магдалина і Йосип Аримафійський. Отже просити Іоанна Євангеліста допомогти Діві Марії Ісус просто не міг. Британський учений посилається й на лист Святого Августина, першого єпископа Кентербері, Папі Римському Григорієві Великому, написаний 597 року нашої ери. У цьому листі Августин повідомляв Папі,

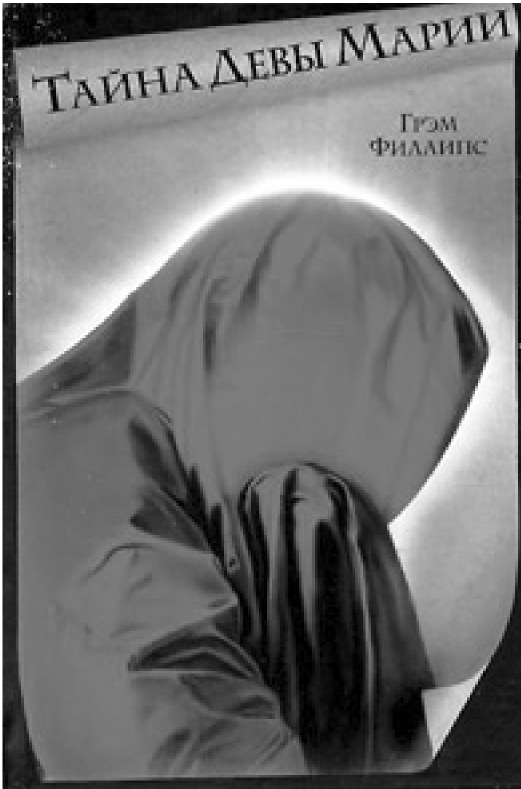

що могила Діви Марії знайдена в церкві на західному узбережжі Британії, тобто в Уельсі. Історик зробив припущення, що, коли в X столітті острів Англсі захопили вікінги, віруючі перепоховали Діву Марію в іншому місці, неподалік від старої церкви.

НАВКОЛО ПРИКМЕТ

«Кінь» завжди вивезе

Давно вже відомо, що в більшості випадків народні прикмети, пов'язані із сільськогосподарськими роботами, — не проста вигадка, а досить точні, перевірені століттями вказівки, що і коли треба робити. У нашому фольклорі можна знайти чимало точних і корисних прикмет. Японські усні перекази — також не виняток.

Наприклад, у центральній частині острова Хонсю є гора, що нагадує обрисами старого, який тримає бамбуковий кошик. Коли з її вершини сходить сніг, селяни передають від селища до селища: «Старий пішов сіяти — і нам пора». Дійсно, пора: якщо в цей час не почати висаджувати розсаду рису, двома-трьома днями пізніше можна вже не перейматися — користі не буде.

— В іншій місцевості селяни, перш ніж зайнятися весняно-польовими роботами, чекають, коли на схилі гори з-під снігу виступить чорний силует коня, утворений купою каменів. «О-о, — кажуть вони, — ось і кінь у полі вийшов, значить нам теж треба виходити». І правильно роблять. «Кінь» ніколи не обманює.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 338

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»